000067

Diui · Platonis · Epiſtole ·:·

c

N 41213

HR 13067

BM III 632 (IA 11708)

IBP 4474

345

Paulus niauis artium Magiſter venerando viro wilhelmo de Egra optimarũ artium magiſtro Canonico in Friberga dño et preceptori ſuo colendo.

Um cogitarem vir modeſtiſſime: atꝫ optīe quãta eēt in antiquis libꝛis / nõ ſolũ vtilitas: verũetiã auctoꝛitatis ſplendoꝛ. cũ in ceteris: tũ maxīe in his quidem ipis / a platone ꝯditis. in quibus nullũ ad humanitatē ꝑceptionē gen⁹ obmiſſum eſt cenſebã nõ inamenũ / ex opꝰibus ipius quẽdã libellũ / recipe: atꝫ ad legentes ꝓferre / vt cõmunioꝛ fieret / familiarioꝛqꝫ platonicus ſtilus apud eos qui nr̃o euo ſtudio incumbunt optimaꝝ arciũ. impꝛimis cõducere arbitrat⁹ ſũ epl̃as qꝛ om̃es fere latinis lr̃is inſudãtes epl̃as plurimũ diligũt et admirant̃ / vt facili⁹ nãciſci queãt: et ſcribendi mõm: et rõnem loquẽdi. q̃ cũ ita ſint nobiſqꝫ taliter ſuccurrebant foꝛtem vendicauim⁹ animũ / executiqꝫ ſumus ꝓpoſitum. ac deinde tua nobis dñatio in mẽtẽ venit quandoquidẽ amãtiſſimũ te antiquoꝝ libꝛoꝝ ſciebã / merito ad te ſcribẽ putabã. Igit̃ vir p̄ſtantiſſime oꝛatum facio dignitatem tuã / epl̃as illas interdũ legas. dijudiceſqꝫ acerrimo ingenio tuo. cognoſces achademicos fruct⁹ ad fidem noſtrã ꝓprime accedere inuenies eloquentiam vna cum phia cõiunctaꝫ. que ſi vtraqꝫ ex parte pꝛobe velis ꝯſpicere haud dixeris facile melioꝛ fuerit phus an oꝛatoꝛ. illa tamẽ vera ſint nec ne tuo grauiſſimo iudicio reliquenduꝫ cenſeo vale.

Epiſtole Platonis
Dion dioniſio bene agere·

Go dum apud vos diuturna opa ita impe
rium veſtrum ãminiſtrarem vt ceteris vtili-
tates vr̃as captantibus fidei dignitate p̃ſta
rem. grauib⁹ calnmnijs me ſuppoſui· Scie-
bam em̃ ꝙ me vobiſcũ vna res vr̃as ãminiſtrãte crude-
le nihil cõmiſiſſe vnꝙ̃ videremini. omnes aũt q̃ eadez in
gubernatione verſati ſunt teſtes mihi eſſe poſſunt. quoꝝ
ego ꝑmultos ſũmo conatu a damnis non mediocribus
liberaui. Imperio quin etiã apud vos fungens ciuitatẽ
veſtrã ſepius cuſtodiui tandẽ vero ignomioſius a vobis
expulſus ſum quã viliſſimũ aliquẽ expelli cõueniat Ip-
ſe ego iuſſus a vobis abire qui tã diuturnã opã veſtris
ſum cõmodis impertitus. Igitur poſthac modo quodã
inhumaniori mihipſi conſulam· Tu aũt talis tirannus
gubernabis ſolus. pecuniam vero illam egregiam abs te
in viaticum miſſam ꝑ bachiũ hunc vna cum his litteris
ad te remitto. Neqꝫ em̃ ad viaticum ſufficit Neqꝫ ad ce-
teraz vitam ſatis eſt vtilis. Tibiqꝫ danti dedecus allatu
ra maximũ: et mihi nõ multum minus accipienti· Ita
qꝫ illam accipere nolui tua vero nihilominus intereſt et
dare et accipere tantundem Sed illa recepta tuorũ quẽ
uis alterum honorabis quemadmodum me honoraſti
Ego enim abs te ſatis Iam ſum honoratus Et mihi

346

oportune nunc Euripidis illud venit in mentem / re bus videlicet quandoqꝫ potentibus talem tibi virum aſ ſiſtere optatuꝝ. meminiſſe autē te volo ⁊ alios tragicos plurimos cū Tirannū aliquē pereuntē Inducūt hmōi illi voces attribuē. heu miſer pereo. Nullis fulctus ami cis Auri uero defectu ꝑeuntem aliquē nullus adhuc re tulit poetaꝝ. Illud ꝗꝫ poeticū mentē habentibus valde ꝓbatur. Non auri fulgor in miſera mortalium vita ra riſſimi: nō adamas: nō argentee menſe q̄ apd̄ hoīes ha bent ī ꝑcio ita ocl'is coruſcāt: neqꝫ lati fundi aut piguia culeta tantū valent ad vitam: quantū mēs bonoꝝ viro rum ꝯſentiens. Uale atqꝫ ꝯſidera tm̄ erga nos erratum quo erga ceteros ꝓbabilius te geras.)

Plato dionisio bene agere.

Udiui ex archedemo te cenſere non ſolum me. ſed familiares etiā meos ꝑter vnicū dio nez nihil mali aduerſus te loqui dbē vl' age re. hoc aūt qd̄ de dione excipis oſtendit me in familiares meos imperiū non habere. Si em̄ haberem cū in alios: tū in dionē ac te imperiū tā vob̄ ꝗ̄ ceteris grecis bōa vt arbitror plurima prouenirent. Nunc āt in hoc duntaxat magnus ſum qd̄ meipm̄ ꝑſto rōni mee obedientē. atqꝫ hec dico / quia nihil ſinceri cratiſcol⁹ et polixen⁹ adte de tulerūt. quoꝝ alterū dicere ferūt audiſſe olimpijs ml'tos de te obloquētes. forſitan acuti⁹ quā ego ille audit. Ego em̄ tale nihil audiui videt aūt mihi. poſthac quotiēs hu iuſcemōi aliquid ad te defertur te ita facere oportē vt ſcri bas ad me / et remipſam ꝑquiras. Ego em̄ verum fateri Nec formidabo: Nec erubeſcam mihi aūt ⁊ tibi ita ſe res inuicē hꝫ. Neqꝫ nos alicui vt ita dicam grecorum in

cogniti ſumus. neq₃ familiaritatem noſtram huius ſecu li homines 𝔭ticeſcunt: certum q̊₃ illud habeto neq₃ poſte ros tacituros. Tales ſūt qui eā exceperunt/ vtpote neq₃ 𝔭uam: et nemini obſcurā. Quorſum hec? ſtatim aperiā ſuperius aliqn̄ exorſus. Nature quidē lege ſapiētia potē tiaq₃ excellens in idem tendūt Sempq₃ iſta duo ſe inficē affectāt 𝔭ſequunt̄ congrediūtur deinde etiam iſtis hoīes ad modū delectant̄. quotiens Siue in carminibus poe- tarum ſiue priuatis colloquijs huiuſmodi quedam refe runt aut audiūt Seu cū de hierone et Pauſania lacede monio loquunt̄ homies/ gaudēt ſimōidis familiaritatē que cum illis fuit cōmemorare: et que ad eos dixit fe- citq₃ referre Similit̄ periādrū corinthium ⁊ Thaletheȝ mileſium vna celebrare 𝔭ſueuerūt. Periclem et Anaxa- gorā: Creſum atȝ Solonem vt ſapiētes: ⁊ Cirū vt po tentem Atqui hec imitati poete creontem et tireſiam ſil̄ inducunt. polidumq₃ et Minoa. Agamenonem et ne- ſtorem Vlixem et Palamedem. atq₃ vt mihi videtur eadem ratione. priſci homines ioui prometheum con- iūxerūt hoꝝ vero alios conſentiētes: alios diſſentientes inducūt. alios aūt quādoq₃ 𝔭cordes: qn̄q₃ vero diſcordes Eoꝝq₃ tam diſſenſiones quā 𝔭ſenſiones canūt Cuncta vero hec ideo dixi vt illud oſtenderē quod etiam cū mor tui fuerim⁹ de nobis homines non ſilebunt. quo circa nō eſt negligendū a nobis: Sed curā habendum temporis inſequētis fit em̄ natura quadā vt ignauiſſimi homines nihil curant que ſit de ip̄is futura opinio 𝔭batiſſimi aūt viri cuncta faciāt quo in futuris ſeculis bene de ſe loquē tes homines audiāt quā ego 𝔭iecturā fatio eē aliquē ſen ſum his qui mortui ſunt reꝝ noſtrarum qm̄ optimi ai ſic fore diuināt deterrimi aūt nequaq̄ꝫ validiora v̊o ſūt diuinorum virorum preſagia quam aliorum puto autē

Cura ... hominibus ... inſequentis

Eſſe aliquem ſenſum his qui mortui ſunt rerum noſtrarum

Validiora diuinorum virorum preſagia

347

ſi liceret ſuperioribus illis defunctis de quibus loquar
ſuam conſuetudinem emendare plurimā operam adhi
bituros vt meliores de ſe quā nunc opiniones circumfer
rent̄ hoc nobis quidē etiā nunc fauente deo facere licet. ⁊
ſiquid in ſuperiori familiaritate noſtra non recte factuz
eſt tam factis quā dictis emendare illud: atq3 corrigē. vt
vera et optima p̄ſertim quantū ad phiam attinet de no-
bis ſupſit opinio. ac fama noſtrarum rerum Siquidez
bona eſt melior: Sin mala bona efficiat̄. atqui nos iſta
curantes nihil religioſius agere poſſemus et negligētes
nihil ꝓphanius. quemadmodum autem hoc fieri conue
niat ac iuſte fieri poſſit Ego iam dicam. quando in ſiciliā
veni fama erat me ꝑmultum inter eos qui tunc philo-
ſophabāt̄ excellere. cupiebā etiā cū ſiracuſas vēiſſē opini
onis illius teſtem habere te vt etiam apud multitudinē
phia mihi honoraretur. verum non ſatis proſpere mihi
res illa ſucceſſit. Cauſam vero huius non illaz fuiſſe di
co/quā pleriq3 exiſtimarent. Sed illam fuiſſe cauſam aſ
ſero/qđ tu non ſatis mihi credere viſus es. Sz me quo
damodo dimittere velle: alios vero vocare. et querere
quid mihi eſſet negocij Cum diffidentia quadam vt mi
hi videbatur. Et qui de his loquebantur ꝑmulti erant.
Affirmātes ꝙ mequidem ꝯtemneres: atz ad alia animū
intēdiſſes. hec igitur tunc fama increbuit. Quid autem
poſt hec fieri oporteat iam audi. vt ad illud qđ interro-
gaſti reſpondeam/quo pacto nos inuicem gerere debea-
mus. ſi tu quidem omio phiam ſpernis / valere ſinamꝰ
ſinautem vel ab alio audiſti: vel ip̄e per te inueniſti me
liora quā ea que a me traduntur illa cōplectere ꝙ ſi no-
ſtra tibi placent nos quoq3 maxie honorare debes. Nūc
autem tanquā ab initio tu ducas ego ſequar, honoratus
enim a te. te honorabo. Non honoratus autem conqui-

eſcam. preterea ſi tu honorare prius me ceperis / phiam videberis honorare. Idq; apud multitudinē qd tu imp̄mis cupiebas tibi gloriam pariet tanq̄ ſapiētie amatori Sin aūt ego te honorauero / me minime honorantem diuitias āmirari videbor et ſequi· hoc vero quam turpe ab hominibus cenſeatur non ignoramus. vt aūt ſūmatim dicam Te honorāte ambobus honor erit. me honorāte ambobus infamia. et de his quidem ſatis Summa vero ipſa non recte ſe habet. narrabit vero ipſe tibi archedemus / cum ad te redierit. illud autez p̄ciosius et diuinius de quo p illum me interrogas omnino ipſi eſt oſtendendum ais em̄ vt ille refert Non ſufficienter tibi a me de p̄ma natura demonſtratum fuiſſe. Dicendum eſt igitur tibi nunc p enigmata quedam vt ſiquid huic tabelle vł mari vel terra contingat / qui eam legerit intelligere non valeat. Eſt aūt ita circa oīm regem cuncta ſunt. ipſiꝰ gratia oīa. ipſe pulcrorum omniū cauſa. Circa ſecunduz ſecunda. tertia circa tertium humanus animus affectat qualia illa ſint intelligere. aſpiciens in ea que ſibi cognata ſunt. quorum nihil ſufficienter ſe habet ſed in rege ipſo ⁊ in his que dixi nihil eſt tale. qd aūt poſt hoc eſt animus dicit. at enim qualis hec tua interrogatio eſt dionisi: Et doradis fili ? que malorum omniū cauſa eſt ymo vero magis huius ſtimulus quidam animo noſtro ingenitus quem niſi quis eruat veritatem certe nunq̄ aſſequetur Tu hoc ad me in ortis cum eſſemus ſub lauris excogitauiſſe dixiſti: ac tuam fuiſſe inuentionez et ego inquā. ſi hoc ita ſe habere tibi videretur multis me diſputationibꝰ liberaſſes. Nec alium vnquā huius inuentorē reperiſſe plurimāq; inueſtigationē meā circa id verſari. Tu forſan aliquo audito diuina quadam ſorte inde pgreſſus es demonſtrationes autem eius rei nunquam

firmas Sed alias aliter protuliſti:quatenus fātaſia cō
iectabas.hoc aūt nihil eſt tale et hoc nō tibi ſoli contigit.
Sed certe ſcito neminem quando primum me audit
aliter affici . et alius quidem magis : alius vero mi-
nus defatigatus vix tandem a labore ceſſant omnes aūt
ferme laborāt non parum.hec aūt cum ita ſint et fuerit
fere inuenimꝰ vt opinor ꝙ tu ꝑ eplām petyſti. Quem-
admodū oportet inuicem nos habere poſtquā vero hec
et ꝑ ſe diſcuſſeris:et cum aliorum opinionibus cōpaue-
ris modo rectum examen ꝑegeris : cōſentientem nobis
te et noſtris prebebis quonā igit̄ pacto hec ⁊ alia que di
ximus fient/recte tu quidem ea de cauſa Archedemū
ad nos miſiſti ac poſtꝙ ad te reuerſus/ſententiā tibi me
am retulerit dubitatōes alie te forſitā capiēt Tu vero ſi
recte tibi conſules/mittes iterū ad me Archidemum ille
rurſꝰ quaſi mercator nō ſine lucro redibit.qđ ſi bis aut
ter feceris:atꝫ illa que mittimus diligenter examinaue-
ris mirabor equidē Si non multo melius quam nunc
ad ea que dubitas te habeas audacter igit̄ id agat. Ne-
qꝫ enim vel tu vel archedemus negociationem vllā ſuſci
pere poteſt.que aut honeſtior ſit: aut deo acceptior. Ca
ue tamen ne excidāt hec vnquā in aures hoim/diſcipline
eruditioniſqꝫ exꝑtium nulla ſunt em̄ vt mea fert opinio
que dicta ad populum magis ridicula videantur neqꝫ q̄
apud ingenuos prolata magis mirabilia et diuina/Se-
pe vero dicta ſemper que audita et multis annis vix tā
dem velut aurum cum magno labore purificant̄ Nam
quod in hac re mirabile contingere ꝯſueuit id audi Sūt
cōplures hoies qui iſta iam audiuerunt pollentes acu-
mine.pollentes memoria.in examinādo et iudicando ſo
lertes. ꝑfecti iam etate . neqꝫ minus triginta annis hec

audiuerunt hi tamen affirmant que auditu quondaȝ in
credibilia maxime videbātur. Ea ſibi nunc primū valde
credibilia videri atqȝ perſpicua. ⁊ q̄ tunc probabiliſſima
Ea nunc ſibi contra videri. hec igitur intūes. Caue ne-
quando te peniteat eorum que tibi indigne nunc excide-
runt. maxima vero huius rei cuſtodia eſt nihil ſcribere.
Sed addiſcere. Nam que ſcribuntur contineri non poſ
ſunt: iſta de cauſa nihil ego de his ſcripſi vnquā. Neqȝ ē
platonis opus perſcriptum aliqđ: neqȝ erit. Que auteȝ
modo dicuntur Socratis ſunt qui vir etiam dum iuue
nis eſſet virtute claruit Uale et nobis crede. atȝ hāc epi
ſtolā cū ſepius eā legeris ſtatim cōbure et de his quideȝ
ſatis miraris auteȝ qđ ad te polixenū non mittam. Ego
autem de licofrone etiam ⁊ reliquis qui apđ te ſūt Ideȝ
iamdudum et nunc prorſus affirmo. te ſcȝ iſtis tuȝ in
genio tum diſſerendi arte preſtare quāplurimum. Nec il
lorum quemquā ſponte tibi in diſputando vt aliq̄ ſuſpi
cantur cedere: Sed inuitos. atqui videris admodū mo
deſte illis fuiſſe vſus: et honeſtis eos muneribus proſe-
cutus ſed de his quidem perinde atȝ de talibus talia mł
ta licet dicere philiſtione ſi vti cōtigerit vtere quammax
xime et ſi fieri poteſt Speuſippi vtere opera atȝ remittas
Eget quidem tui et Speuſippus. pollicitus aūt mihi eſt
philiſtion ſi abs te dimittatur ſe athenas eueſtigio peti-
turum Litbotonienſē vero illum dimiſiſſe laudabile fu
it. Leuis autem peticio tam de illius neceſſarijs quam
de Egeſippo ariſtonis filio. Nam et ad me ſcripſiſti/ Si
quis huic uel illis iniuriā velit inferre Ac tu id perſen-
ſeris te minime ꝑmiſſurum. de liſiclide p̄tereavera fateri
decet. Nempe ſolus iſte ex his qui ſicilia athenas profe-
cti ſunt/ nihil in tua meaqȝ conſuetudie immutauit Sed

que facta ſunt quotidie verbis pꝛo viribus magis ho-
neſtat.)

Plato dioniſio.

Etis an rectius ponatur in ſalutationibus gau
dere:an quemadmodum Ego ſolitus ſum ſcri-
bere ad amicos bene agere. Tu quidē vt aiūt hij qui te
cū in delphis affuerūt ita deū ipm blande alloqui:ac ſil'r
ſcribere conſueuiſti. Gaude vitamqꝫ tiranni iocundam
ſerua. Ego aūt neqꝫ deum hoc modo. neqꝫ hominem ſa
lutarim:nō deum. quia contra illius naturam loquerer
Nam pꝛocul a moleſtia et voluptate diuitas. Non ho-
minem quia ſepius detrimētum ⁊ doloꝛē ſibi affert vo-
luptas ebetudinē in animo ⁊ obliuionem inſipientiam ⁊
petulantiam pariens. Et de ſalutatiōe quidē hec mihi di
cta ſunt. que tu poſtꝙ legeris/ſicuti voles ita capies:fe-
runt vero non pauci te dicere ſolituꝫ ad legatos quoſdā
dum te adeunt/in animo habuiſſe grecas ciuitates inſi-
cilia reſtituere. ⁊ Siracuſanos releuare. ac pꝛo tirannide
regiam gubernatōꝫ illis inducere. audientē vero hec me
tibi ne faceres illa obſtitiſſe. Cum tu vehementer id cu-
peres nunc autē illa ipſa vt faciat dionem docere:ac tuis
ꝓpꝛijs cogitatiōibus imperium a nobis tuum labe fa-
ctari Utrum ſerm ones huiuſmodi aliquam tibi vtilita
tem ferant Tuipſe cognoſcis iniuria certe me afficis. cū
contraria dicas quaꝫ veritas ſit. at pꝛofecto/ſatis ſuper
qꝫ hactenus a philiſtite et alijs quāpluribus inuidia mi
hi conflata eſt et apud milites. ⁊ apud ſiracuſanos: naꝫ
cum in arce vna tecum habitarem omnia malefacta in
me conuertebantur:aſſerentibus qui extra erāt te ſingu

la meo conſilio facere. Tu autem aperte ſcis perpauca me tecum de gubernatione ciuili ſponte mea: Atꝫ id ab initio tractauiſſe. dum aliquid poſſe me proficere arbi=trabar et alia quedam exigua. legum p̄hemijs mediocri ter incumbentem quibus tamen poſtea vel te vel alium audio quedam preter mentem meam inſeruiſſe. que fa=cile internoſcent hij / qui poſſunt morē ingenij noſtri diſ-cernere. Sꝫ vt modo dicebā non egeo calumnia et apd ſiracuſanos et apud alios. quibus me iſta dicens crimi-naris: Sed multum magis purgatione ꝯtra p̄mā calū-niam: et contra nouam nuper exortam maiorem quidē ac vehementiorem. Ergo aduerſus duas calūnias ne-ceſſe eſt excuſationem me duplicem aggredi primū qui-dem merito noluiſſe me de gubernatione rei publice tecū agere deinde meū illud conſiliuꝫ non fuiſſe qd tu ais vt ſuadereꝫ tibi ne ciuitates grecas reſtitueres Et primum quidem de primo ſic accipe. veni Siracuſas ad te voca-tus et a dione. cū eēt ipſe diō magne apd te dignitat. mi hi iā pridē hoſpes etate vero media atꝫ p̄fecta quib' omi no vel mediocriter prudens. opus eſſe ad res huiuſmo di gerendas quales tue erant exiſtimarit Tu vero eras admodū iuuenis. Et omniū ignarus. quoruꝫ oportebat te periciam habere mihi quoqꝫ valde ignotus poſt hec ſiue quis homo: ſiue deus: ſiue fortuna quedā tecū dionē pepulit. Tu ſolus relictus es. an igitur communionē mi hi aliquam tecum rerum ciuilium tunc relictam putas? Cum viderem prudentem quidem conſultorem abs te pulſum. Te āt imprudentē cū m̄ltis flagicioſis ita fuiſſe relictum / vt non imperares licet imp̄are arbitrareris Sed huiuſmodi hominibus reuera ſeruires Tunc ergo quid oportebat me facere? an non id quod faciebam

Abſtinē videlicʒ oīm gubernatōe ne inuidia maliuoloꝝ in calūnias uocarer. et illō omio conari: vt vos inuicem diſſidentes Et longe diuiſos in priſtinā amiciciam grati amicꝙ reducerem. Tu mihi teſtis eſſe potes quanto conatu hoc a me negocium ſuſceptum fuerit neqꝫ vnꝗ̄ deſertum tandem vix ita conuenimus vt domum remearem finitoqꝫ bello qđ tunc erat ego et dion Siracuſas rediremus. Tu aūt nos aduocares. hec ſūt acta in prima illa ꝓfectiōe ad te mea: et in patriam reditu facta deinde pace iterum me vocaſti. Non tñ vt inficem conueneram⁹ vna cum dione: Sed ſolum. Scripſiſti em̄ vt ipſe tunc venirem Dionem vero poſtea te vocatuꝝ. Ea de cauſa ego tunc non veni/qđ quidē dioni diſplicuit. qui preſtare putabat vt parerē tibi atqꝫ venirem. Tranſacto poſt hec anno Triremis vna|ad te miſſa eſt: et ſimul cuʒ illa littere tue. Quarum caput erat Si venireʒ dionis res ita fore/ vt ego maxime optabam. Contra vero ſi non venirem. pudet referre quāmulte tunc epl'e ſcripte ſunt. Tam abs te quam ab aliȷ̈s tua cauſa. ex italia atʒ ſicilia ad me et adm ultos ꝓpinquorum familiarium qꝫ meorū qui omnes exhortabātur precabanturqꝫ/ vt tibi obſecut⁹ accederem viſum eſt igitur omnibus|: et imprimis dioni abſqꝫ dilatione eundū eſſe ꝗ̄quā ego ob etatem me excuſabam Et de tua cōſtantia me diuidere dicebam. Quaſi nequires obtrectatorib⁹ maliuoliſqꝫ meis diſcidiū inter nos querentibus reſiſtere Conſpexeram enim iā pridem: Et nūc etiaʒ ꝓſpicio opes tam priuatorum quam principum quantum maiores ſunt: Tantum magis inſidiatores Et turpium noxiarumqꝫ voluptatum machinatores nutrire. Quo nihil pernicioſius gignit opulentia atʒ poteſtas vextamē obmiſſis his oīb⁹ venire decreui. ne ꝗrele materiā alicui familiariū meoꝝ relinꝗrē Qđ

cum poſſent eius res ſalue eſſe/ ob negligentiam meam
periſſem. Que vero poſt aduentum meum ſecuta ſint/
Tu optime noſti. Cenſebam equidem vt ſcdm̄ ꝑmiſſa
epiſtolaꝝ tuaꝝ: quāprimuz dionē reuocares: et priſtina
familiaritate reciperes Cuꝰ ego rōnem habendā eſſe pu
tabā. In quo ſi mihi paruiſſes/ forte meliꝰ tue et ſiracu
ſanoꝝ cetoꝝq; grecoꝝ res vt mea vaticiatur opīo ſeſe ha
berēt. arbitrabar deinde bōa diōis ſuis reſtitui debē Nec
illis diuiſoribꝰ quos tu ꝑfeceras eoꝝ adminiſtrationem
ampliꝰ relinqui. Judicabā ꝑterea pecuniā ſingulis an-
nis dioni ſolitam mitti/ eē mittendā. nō diminutā ob ꝑ-
ſentiam meā. Sed magis ad auctam. Cum aūt horuz
nihil abs te impetrare poſſem/ abire ꝯſtitui Tu vero an
num me expectare rogaſti affirmās te dionis bona oia
redditũꝝ ita vt media ꝑs corinthū ad dionē ipm mittere
tur. Reliqua vero ꝓ eiꝰ filio ſiracuſis maneret. multa
ꝑterea referre poſſum que ꝓmiſſa ad te ſeruata nō ſunt
Sed ea ob multitudinem obmitto. Cum eñ bonoꝝ di
onis omniū venditionē faceres abſq; vllo eius conſenſu/
quāꝙ ita demū hoc faciendũz dixeras Si ille aſſentiret
promiſſis omnibus o vir mirabilis Colophonium (vt
ayunt) ſuffragiū finemq; glorioſiſſimū impoſuiſti. Rem
ꝓfecto nec honeſtam: nec honorificam. neq; iuſtam: ne
q; vtilem machinatꝰ me deterrere conatus es. Tanꝙ re
rum illarum neſcium. quo ego pecunias ad dionem mit
tendas poſtulare deſiſterem Nam cum heraclidem pel
leres/ quod neq; ſiracuſanis: neq; mihi iuſtum videbat
Egoq; vna cum Theodoto: et Eurybio pro heraclide de
precarer. accepta hinc quaſi ſufficiēti quadā occaſiōe iā-
pridem te deprehendiſſe dixiſti/ nullam mihi curam eſſe
rerum tuarū ſed dionis ſolum: eiuſq; amicoꝝ: et propin
quoꝝ. itaq; cū heraclides et theodotes dionis amici ſu-

351

ſpitionē criminisnon carerent/me omnia facere quo me
ritas penas non darent. hec quidem in noſtra illa ciuilis
ā̄miniſtratōnis ꝯmuniōe. et quamcunqꝫ aliā diſſenſionē
nobis accidiſſe quid mirum. prauus em̄ a prudentibus
uiris merito exiſtiari poſſē! ſi potēcie tue magitudie ad
ductus/veterem amicū et hoſpitem meū/a te patria pul
ſum nulla in parte vt ita loquar te deteriorem ꝓdidiſſē
atqꝫ deſtituiſſem. Te vero iniuriantem illi prepoſuiſſem
et omnia feciſſem que imperares tuarum ſcꝫ opum gr̄a
Certe ſi illum tui gratia prodidiſſem nemo aliam mu-
tationis mee cauſā fuiſſe dixiſſet/ hec igit̄ ita geſta/cauſa
fuerunt ſuccenſendi inter nos: et nihil cōmunicandi. verꝝ
mihi oportune iam ſermo in eam tranſit partem/de qua
ſecundo mihi loco dicendum propoſui attende obſecro
diligenter. ſi verū tibi dicere videor. dico te archidamo p̄
ſente et ariſtocrito cum eſſes in ortis viginti ferme dies
ante receſſum meum e ſiracuſis athenas/dixiſſe mihi il-
la que nunc etiam dicis/ꝙ eraclidis/et alioꝝ omniū ma
gis ꝙ̄ tui curam haberem. p̄terea me in preſentia illorū
rogaſti/an meminiſſem cum prio ſiracuſas veni/ſuaſiſ-
ſe me tibi ciuitates grecas reſtituere. Egoqꝫ conceſſi me-
miniſſe me: et addi etiā tunc optimum mihi videri. faten
dum eſt o dyoniſi ꝙ ſubinde dictum eſt. petij equidem
vtrū id ſolum tibi conſuluiſſem: an aliud? p̄terea ad hec
tu iracunde nimiū: ⁊ contumelioſe reſpondiſti. et alia eti
am me p̄cepiſſe. itaqꝫ contumelia tūc in me id fuit vt pu
taſti. nunc aūt aſſeueratiopro ſomnio eſt rogaſti aūt me
aperte/nimiū ſi bn̄ quid memini me deridēs. an iſta p̄ce
piſſem tibi quaſi docto. an nō? reſpondi te id optime me
miniſſe. at ipſe ad hec adieciſti vt docto in geometria. an
quomō? Tunc ego qđ reſpondere poteram/reticui. veri
tus ne verbi alicuiꝰ exigui cauſa nauigatio illa a me ex-
ſpectata/mihi prolata anguſta fieret ceterum ad illud iā

redeamus/quo tendunt hec omnia. Noli inuidiam ꝯfla-
re mihi. dicens te ꝓhibitum fuiſſe a me ciuitates grecas
dirutas a barbaris reſtitue͛. at Siracuſanis gubernatoꝝ
ꝓ tirannida regiā mutare. nihil em̄ de me potes menti-
ri/quod a meis ſit moribꝰ alienius: atqui ſi foret alicui
ſufficiens huius rei iudicium/Etiam alia dicereꝫ ſuperi
oribus clariora: ꝓbaremqꝫ manifeſte me ſuaſiſſe tibi vt
illa faceres te aūt recuſauiſſe. Nequaquā difficile eſt oſtē
dere illa futura fuiſſe optia et tibi ⁊ ſiracuſanis ⁊ ſiculis
omnibus. Si ergo negas te iſta dixiſſe cuꝫ dixeris. Sa
tis equideꝫ habeo ꝙ te criminor Quod ſi fateris ſteſico
rum ſapientem puto atꝫ eius palinodiam. i. cantum ſu-
periori ꝯtrarium imitatꝰ ex mendaci ſermone te ad verū
traducas.)

Plato dioni Siracuſano bene agere.

Uto manifeſtam eſſe ꝑ omne tp̄s ꝓpenſiſſimaꝫ
voluntatē meā circa ſingula q̄ cōtigerint. Neqꝫ
occultū eē vobis ſtudiū ꝯficiendi fuiſſe mihi nō aliā ma-
gis ob cauſā quā vt in rebꝰ honeſtis honorē cōſequerer.
Cenſeo em̄ eē iuſtū vt q̄ reuera boni ſunt viri ⁊ talia fa
ciūt dignā gloriā ꝯſequant͛. p̄ſentia igit͛ deo grās rctē ſe
hn̄t. de futuris v͛o maximū nobis ꝓpoſitū ē certamē Naꝫ
fortitudīe quidē celeritate ac robore p̄ſtare tale ē vt alio
rum q̄ꝫ eē poſſit Sꝫ veritate iuſticia mag̃ficētia et hmōi
quadā honeſtate ⁊ dignitate p̄cellē ad eos q̄ iſta gerūt et
taliū ſibi gl'iam vēdicāt p̄ceteris attinet māifeſtū ſane eſt
qḋ dico. memiſſe āt debemꝰ oportere nos vt te non latet
Plꝰ ab alijs quaꝫ viros a pueris differre Itaqꝫ ꝯſtare
om̄ibꝰ dꝫ tales nos eē quales videri volumꝰ p̄ſertim cū
deo iuuante perfacile ſit futurum Ceteris ſiquidem hoc
ꝯtigit vt multa loca obire ꝯpulſi fuerint ad id ꝯſequēdū

352

Rerum vero tuaruꝫ ſtatus huiuſmodi eſt. vt ex vniuer ſo vt ita dixerim terraꝝ oꝛbe vnum in locũ: et in illo ipo in te vnũ maxime oculi omniũ ſint ꝯuerſi tanq̃ igit̃ ſub ictũs oculis ſpectatuſqꝫ ab omnibus conare lycurgũ illũ antiquũ expꝛimere et Cirum: Et ſiquis alius videatur vnquã moꝛibus et publicis inſtitutis excelluiſſe. Pꝛeſer tim cũ ſit multoꝛum ac pene omniuꝫ veſtroꝛum opinio poſt dioniſium ſublatum res eſſe perituras. ꝓpter tuam et heraclidis et theodoti ceteroꝝqꝫ nobiliũ ambitionem et excellendi cupiditatẽ. pꝛimũ quidẽ optandũ eſt ne quiſ quã talis exiſtat. ꝙ ſiq̃s apparuerit talis/ Tu medebere vt res in melius deducant̃. Ridiculum tibi foꝛte videtur me iſta monere. Cũ tibi ſint nota. Sed ego in theatris ꝯſpicio certatoꝛes a pueris ꝓuocari. nedum ab amicis q̃ beniuolẽtie ſtudio cohoꝛtari putant̃. vos certe nunc tan quã in theatro quodã certatis in quo ſi nr̃a opera opus eſt/ certioꝛes nos facite. hic ãt ꝑinde ſe res habent vt cuꝫ vos aderatis ſcribite mihi qꝺ actũ ſit. quid ve agat̃. Nã licet audiamꝰ mlt̃a/ Certi nihil habemꝰ multe a theodo to et eraclide ferunt̃ epl̃e lacedemona et eginam. Nos ãt vt dixi audiẽtes mlt̃a de rebus vr̃is nihil apte ꝑcipimus Nec te lateat eã eẽ de te quo apꝺ quoſdã opinionẽ qua ſi de homine aliquãto minꝰ quã decet officioſo: atꝫ affabi li memẽto igit̃ neceſſariã eſſe ad res agendas hominum beniuolẽtiaꝫ. Auſteritas vero ſolitudinẽ amicoꝝ parit. felix eſto.)

Dion perdice bene agere.

Vꝑphreo ſuaſi queadmodũ ad me ſcripſiſti Vt in rerum tuarum ãminiſtratione perſeueraret

eſt autem meum tibi quoqȝ et de alijs rebꝰ quemadmo-
dum religio et hoſpitalitas poſtulat conſilium dare. et
queadmodū euphreo vti debeas profecto vir ille ad mul
ta vtilis eſſe poteſt maxime vero ad id/cuiꝰ tu plurimū
indiges ob etatem/preſertim cū haud multi reperiantur
qui de his rebus conſilium iuuenibus ydonei ſint afferre
eſt ei vox quedā vniuſcuiuſqꝫ ciuilis gubernatōis/ velut
aīaliū quorūdā Nā aliā popularis aliā paucoꝝ aliā vniꝰ
gubernatio vocē emittit. has intelligerre multi profiterē
tur Sed longe abſunt ab intelligēdo. preter admodum
paucos que igit̄ gubernatio ꝓpriam vocem erga deos ⁊
erga homines emittit: Cōſentaneaſqꝫ voci actiōes red-
dit / Ea vret ſꝑ atȝ ſeruatur Quod ſi vocē alterius imi
tatur interitū recipit. ad hec euphreus tibi perutilis eſſe
poteīt. quāuis ⁊ ad alia uir fortis ſit Ratiōes ei monar
chie ideſt principatus vnius non minꝰ quā eos qui apō
te ſunt/eum inuētuꝝ eſſe ſpero. ad hec igitur illo fretus
vtilitatē ex eo ꝑcipies. et referes ipi Tu deinde quāpluri
mam. qđ ſiquis hec audiens obiciat plato quidez ꝓfitet̄
que ad popularē ſtatū conferant intelligere nunꝗ̄ tn̄(li
cet occaſio data fuerit)in ciuitate ſua ſurrexit ad conſiliū
populo exhibendū Ad hec reſpondebitur platonez ſero
tandem fuiſſe in patria populumqꝫ offendiſſe iam ſe-
neſcentez/ aſſuefactumqꝫ ꝑ illos qui ante ſe fuerant/mul
ta diuerſa facere a conſilio ſuo. Nam libentiſſime vt pa-
renti illi conſuluiſſet/niſi fruſtra ſeipſum periculo ſubie-
ctuꝝ exiſtimaſſet. idem ꝙȝ circa conſiliū mihi futuruȝ ex
iſtimo. Si enim inſanabiles videremur re dimiſſa omni
de me meiſqꝫ conſilio abſtineret. eſto felix:)

Plato hermie eraſto et coriſco bū agere.

Ibi quidem videtur deorum aliquis fortunam
nobis optimã/modo recte eam recipiatis benig
ne habundeqꝫ paraſſe. Quippe finitimi eſtis et vtilitatez
vobis mutuã conferre valetis permaximã. hermie ſiq=
dem neqꝫ multitudo equoꝝ:neqꝫ aliȷs belli apparatꝰ ne
qꝫ auri magnitudo vſqꝫ adeo vires augeret quãtũ ami
coꝝ bonoꝝ conſtantia atz fidelitas! Eraſto ãt et coriſco
ꝑter ſapietiã iſtam de ſpeciebus pulcerrimam alia inſuꝑ
affirmo. Et ſi ſum ſenex opus eſſe ſapientia aduerſus im
probos iniuſtoſqz cauendi ⁊ ad reſiſtendũ potẽtia. Sũt
eñ inexꝑti fraudu3 quia penes nos cuz hominibus viue
re diu conſueti ſunt mie malꝰ Quapropť illos huiuſmo
di quadã indigere dico cautione ne cõpellantur verã ne
gligere ſapientiam: et humanam hanc neceſſariamqz ſa
pientiam plus quam deceat meditari. Rurſus vero eã
ipſam vim mihi videtur hermias in ꝓmis natura vſqz
et arte conſecutus Quid igiť dico? Equidem eraſti ⁊ co
riſci expertꝰmagis ꝙ tu confirmo tibi O hermia denunc
cio teſtor non facile magis fidos hoïes iſtis finitimis eẽ
te repertuꝝ. tibi itaqz conſulo vt quoad fieri poteſt ac
licet om̃i ſtudio hos viros complectaris vobis quoqz O
Eraſte et coriſce conſulo vt hermiã viciſſim ſuſcipiatis
certantes mutuo amore et beneficio vno maxime amici
cie nodo vinciri. at ſiquis veſtrũ coniũctionẽ iſtam diſſol
uere videatur Nam humana quidem mobilia ſunt huc
ad me meoſqz mittite accuſatoriam delinquẽtis epiſtolã
Puto eñ reſponſiões nr̃as iuſticia et pudore/niſi quid
magnum ſubſit/magis omni vt dicitur incontatioe vos
in priſtinã amicitiã et cõmunionem copulaturas Ita ſi
philoſophemur omnes nos qz et vos quantum valebi
mus et noſtrum cuiqz concedetur rata hec modo edita
fuſa oracula ſeruabuntur Quod ſi iſta negligamus ni=

hil equidem pꝛofabor Omne namqȝ bonum vobis pre-
dico: atȝ vaticinor hec bona omnia vos ita demum eē fa
cturos. ſi deus voluerit. hāc vero epl̄am a vobis tribus
ſimul legendā cenſeo: aut ſaltem duobus vna legentibꝰ:
Et ſepe etiam repetentibꝰ. vtendumqȝ vobis pacto et le
ge certa Etiam iureiurando vt equū eſt interpoſito non
ſine eleganti ſtudio: atȝ huius ſtudij ſoꝛoꝛe diſciplina te-
ſtando deū reꝝ omnium ducem preſentiū ⁊ futuraꝝ: ac
ducis ⁊ cauſe pr̄em dn̄m. quem ſi vere philoſophemur/
cognoſcemus apte omnes quatenus felicis hominis na
tura poteſt attingere.)

Plato dionis ꝓpinquis et amicis bn̄ agē.

Cripſiſti mihi cenſere nos eandē mentem in re-
publica eſſe vobis conſeruandā. Quaȝ dion ha
huiſſet meqȝ rogatis in ꝯmunionē accedere quantū v̄bo
factoqȝ virium habeam ego aūt ſi eam voluntatem opi
nionemqȝ quaȝ ille habuit habetis aſſentioꝛ vobis. ⁊ in
cōmunionē accedo. Si non habetis de ea re ꝯſultanduȝ
etiā atȝ etiā dico. que vero fuerit illius mēs: atȝ volūtas
non vt coniectans. Sed tanq̄ ſciens referre poſſuȝ Nā
ego p̄muȝ ſiracuſas pꝛofectus ſum Annos cerciter qua
draginta etatis agens dion in ea erat etate qua nūc hip
parinus: et in ea qua tunc erat opinione ſꝑ ꝑſeuerauit.
Siracuſanos putans foꝛe liberos opoꝛtere: atȝ optimis
legibus gubernari itaqȝ non eēt mirādū Si quis deoꝝ
hūc in eandē opinionē reipu. gubernande ipſi conſentiē-
tem ꝑſtitiſſȝ q̄ v̄o rōe id fuerit faciendū digna res ē q̄ et
ſeni ⁊ iuuēi audiat conaboꝛ aūt quoniam preſens tempꝰ

id poſcit/rem omnez a principio vobis referre. Equidez adoleſcens dum eſſem eandem quã pleriqꝫ habui cupiditatem. Statuerem eñ cũ primuz mei ipſius ꝯpos factꝰ eſſem ad rempu. me conferre Interim talia quedã circa rempublicam cõtigerunt Nam cum preſens reipublice ſtatus a multis improbaretur Secuta mutatio ẽ tũc vnus ⁊ quinquaginta viri gubernatõez arripuerunt horum vndecim in vrbe decem vero in pireo forenſiũ vrbanarũqꝫ rerum adminiſtratõz habebãt Sed penes triginta viros ſũma erat oĩm autoritas conſtituta horum nõnulli domeſtici ⁊ noti erant mihi: qui me ſtatim inuitauerunt ad rempublicã capeſcendã. atz ego nihil mirabile ſũ ob iuuentutẽ perpeſſus: Quippe exiſtimabã illos ab iniuſta vita ciuitatẽ ad iuſtos mores debere conuertẽ Itaqꝫ diligenter indies quid facerent /obſeruabã. Ferũ animaduerti eos breui admodum tp̃e ita ſe gerere/ vt prior ille reipublice ſtatus fuiſſe aureus putaretᷣ. Nam ⁊ alia multa iniuſte fecerũt. amicũ meum ſeniorem Socratem quẽ ego iuſtiſſimũ oĩm qui tunc erant/appellare non vereor: vna cum alijs quibuſdã ad adducendũ aliquez ciuium ad ſe miſerunt vt vltimo ſupplicio afficerent Socratem ip̃m vel ſponte vel inuitum quaſi participẽ ſibi cõiũgerent/qui tñ parere noluit/ ac potius cuncta pati grauiſſima conſtituit q̃ꝫ impioꝝ ſcelerũ illis ſocius fore. hec igitur cũ viderem et alia quedam non parua/ grauitᷣ tuli et ab illis malis me recepi Nec multo poſt ſecuta horum triginta euerſio eſt: totaqꝫ reſpublica mutata. Rurſus igitur quanq̃ꝫ moderatius cupiebã tñ adire rempublicam Sed agebantur tunc etiaz vtpote turbata republica qui improbares ꝑmulta. Nec ſane miruz fuerit in huiuſmodi mutationibus inimicos quoſdã penas dare grauiores quanq̃ꝫ q̃ redierãt magna vterẽtur clementia

Iterum ſorte quadam accidit vt ſocratem hunc amicuꝫ noſtrum potentes in repu. quidam accuſarent impium crimē obijcientes ac minime omī ipſi cōueniēs quaſi em̄ non recte de dijs ſentiret alij quidē in iudiciū traxerunt. alij ſententiā in eū dixerunt condēnaueruntqꝫ . Et eum hominē ne cauere qui ſuperiori tempore quo nihil impie facerꝫ vnū ex ipis tunc exulantē ducere atꝫ rei impie nullo modo particeps fieri ſubſtinuerat Cum hec igit̄ animaduerterē ⁊ hoīes qui i reipublice gubernatione verſabantur legeſqꝫ et mores quāto magis cōſiderarem quātoqꝫ magis etate ꝓgrederer tanto difficilius arbitrabar eſſe recte rempu. gubernare. Neqꝫ em̄ hoc fieri pt̄ abſqꝫ amicis ſocijſqꝫ fidelibus. Quos nec reperire iam exiſtētes facile erat. Non em̄ amplius in patrijs moribus inſtitutiſqꝫ ciuitas noſtra gubernabatur. et parare nouos impoſſibile erat ſine ſumma difficultate. At ſimul leges moreſqꝫ penitus corrupti erāt itaqꝫ ego ille qui prius exarſeram incredibili cupiditate me ad rempu. conferendi intuens cuncta inpreceps deferri tandem quo me verterem neſciebā Et ab inueſtigatione quidē nequaquā deſiſtere placuit: ſiquid forte meliꝰ eueniret ⁊ circa hec ipa ⁊ vniuerſam rempu. Agendi vero oportunitatē aliq̄ expectare Tandem vero compertum eſt mihi reſpu. omneſqꝫ nunc ſunt improbe gubernari Naꝫ quātū ad leges attinet inſanabiliter ferme ſe habent nullo inſtituto mirabili ſed fortuna quadā viuentes. Quapropter dicere adductus ſum laudās rectā p̄hiam quid iuſtū ſit ⁊ quid nō tam in repu. q̄ priuata ꝑ eā duntaxat diſcerni Itaqꝫ non prius deſinere humanū genꝰ in malis verſari q̄ aut hoīes recte vereqꝫ philoſophātes rerūpu. gubernationē adepti fuerint aut hi qui gubernāt diuina quadā ſorte vere philoſophent̄. hac ego mēte italiaꝫ ſiciliāqꝫ adiui

355

Hec fuit prima in ea loca profectio mea: ego cum ꝑueniſ
ſem/vitam illam/quam beatam vocant italicarū ſiracu
ſanaꝝqꝫ menſaꝝ plenam nullo modo ꝓbaui. bis valet ĩ
die ſaturū fieri ⁊ nocte nunq̄ iacere ſolū: ⁊ cetera que vi
tam hmōi ſubſequuntur. Nemo em̄ oīm qui ſub celo ſt/
ſi in hmōi moribus ab adoleſcentia nutriatur/quamuis
natura mirabili ſit vnq̄ tn̄ prudens euadet. Tempꝑat⁹
eſſe certe nūq̄ curabit. Eadēqꝫ erit de ceteris virtutibus
ratio Ciuitas aūt nulla leguꝫ vllaꝝ. potentia quieſcere
poterit/ſi cuncta in ſuꝑfluos ſumptus eroganda ciues
exiſtiment/ceteriſqꝫ poſt habitis omnibus/conuiuijs dū
taxat ⁊ venereis oblectamentis obnixe putent operā im
pendendā Neceſſe eſt hmōi ciuitates modo in tirānideꝫ
modo in paucoꝝ potentiā/modo in popularem ſtatum
mutari / neqꝫ vnq̄ quieſcere. Juſte vero equabiliſqꝫ gu
bernationis/eos qui in his ciuitatibus potentes ſunt ne
nomen quidem ipm audire/velle. hec ego vna cum ſupe
rioribus illis conſiderans/ſiracuſas ꝓfectus ſū/forte qui
dem fortuna quadam. videtur aūt alicuius eorum ope-
ra qui ſupra nos ſunt/principiū tunc fuiſſe datum om̄i-
bus que nuper dioni ſiracuſiſqꝫ contigerunt. ac vereor /
ne pluribus inſuper/ſi nos mihi nunc iterum conſulenti
nequaq̄ aſſentiamini. Quēadmodum vero dicam om
nium fuiſſe principiū/ꝓfectionem tunc ſiracuſas meam
accipite. Ego cum dione tunc iuuene eram frequens ⁊ q̄
hominib⁹ optima fore arbitrabar quib⁹ poterā rationi-
bus ſtudebam et vt faceret conſulebam. Sed his dicen
dis videor latent̄ ⁊ p̄ter intentionē tunc meam tirānidis
ruinā q̄ ſecuta ē/parauiſſe dion em̄/cū eēt acerrimo inge
nio cū ad cetera oīa tum ad ea q̄ tunc dicebant̄ a me per
diſcenda/ita celerit̄ ac vehement̄ illa arripuit/ vt nemo
ex oībus iuuenib⁹ quos vnq̄ ꝯuenerim. ac reliquā vitā
ducere ſtatuit multo preſtantius quam alij multi itali-

cor̃ū atꝫ ſiculoꝝ: virtutē poti⁹ ꝙ̄ voluptatē deliciaſq̄ſ ſe-
ctatus. Itaqꝫ infenſus viuebat illis qui in tirānicis inſti
tutis degebāt atꝫ hoc vſqꝫ ad dioniſij mortez. poſtea ve-
ro animaduertit eā ſententiam quā ip̄e rectis ſuſceperat
rōnibus / nō in ſe vno ſolū / verūetiā in alijs quibuſdam
licet nō m̃ltis exiſtere / in quoꝝ numero dioniſiū iuniorez
dijs bn̄ iuuantib⁹ ſperabat fore: qđ ſi accidēt ⁊ ille ipſe ⁊
ceteri ſiracuſani mirificā felicitatē nāciſcerent̃. Quaꝓpter
cenſuit me ꝙ̄ celerrime ſiracuſas accedere debē / horum
ſociū adiutorēqꝫ futuꝝ memoria tenēs ꝙ̄ facile dudum
mea ſecum conſuetudo ipſum in cupiditatē vite pulcer-
rime atꝫ optime traduxiſſet. Quā cupiditatatē ſi in dio
niſio vt aggreſſus erat / ꝑficeret / magnaꝫ ſpem habebat /
abſqꝫ cedib⁹ ⁊ ſanguine / et abſqꝫ ijs q̄ nūc euenerīt malis
verā viuendi rōnē ac btām vitaꝫ in vniuerſa illa regione
conſtituere poſſe. hec dion recte ꝯſiderās dioniſio ſuaſit
vt me vocaret: ⁊ ip̄e q̊ꝫ rogauit / vt accedere cunctis poſt
habitis feſtinarē prius quā vlli alij dioniſio adherētes /
neglectis optīs vite inſtitutꝭ ad alia illū deflecterent. Co-
hortatōꝫ inſuꝑ p̄cibus longā adiūxit. qđ nā inquit tp̄us
aliđ iā expectamus ad agendū oportuni⁹ quā qđ nunc
nobis ē diuina quadā fortuna cōceſſuꝫ. narrabat p̄terea
magnitudinē imperij dioniſij ꝑ italiā atꝫ ſiciliā: eiuſqꝫ in
his locis potētiā iuuentā q̊ꝫ atꝫ cupiditatē ei⁹ ad ph̄ie ⁊
diſcipline ſtudia vehemētiſſimā. Qui etiā quā ꝓpenſi fo-
rēt ei neceſſarij atꝫ domeſtici ad eā quā ſuaderē diſcipli-
nam vite recipiendā ip̄m q̊ꝫ dioniſiuꝫ ad hoc prouocare
ydonei. Itaqꝫ ſe nūꝙ̄ alias ⁊ nūc certe maximā adeſſe
ſpem eoſdem fore et ph̄os: ⁊ magnarum p̄cipes ciui-
tatum ille igitur his me rationibus: alijſqꝫ generis eiuſ
dem permultis adhortabatur. Ego vero quo tandem
affectus Iuuenum euaſurus eſſet formidabam. Ta-

lium enim cupiditates et veloces ſunt:et ſepe ſibimet cō
trarij ꝑferuntur dionem tn̄ tum natura grauem :tū eta
te iam ſatis maturam eſſe ſciebā itaqʒcog itāti ambigen
tiqʒ'mihi vtrū eundum parendumqʒ foret nec ne ſubijt
tandem eundū eē atʒ parendū·atʒ·ſiquis vnq̄ ea que de
legibus et repu.cogitauerat ꝑficere velit Nunc fore ten-
tandum quippe cum iudicarem ſi vni duntaxat perſua
ſiſſem me bona ſufficienter om̄ia ꝑfecturum. quāobrem
hac ſententia fiduciaqʒ domo abiui. Non qua opinaban
tur quidā ſed quadam ꝯſcientie verecundia.in p̄mis ad
ductus.nequando mihi ip̄i viderer verba ſolū habere:ef
fectū vero officiūqʒ ſponte p̄ſtare.prodēqʒ primū dionis
hoſpitalitatem amiciciā qʒ non paruis ſubiecti periculis
Cui ſiquid aduerſi accideret vel pelleretur a dioniſio ce
terisqʒ inimicis. atʒ ꝓfugus ad nos his verbis confuge
ret O plato venio ad te patria pulſus Cum neqʒ militi
bus:neqʒ equitibus carerem.quoꝝ viribꝰ reſiſterē inimi
cis. Sed verbis perſuaſioneqʒ indigerem.qua maxime
ſciebam te poſſe iuuenes ad ꝓbitatem iuſticiāqʒ exhortā
do in amiciciam neceſſitudinemqʒ deuincire quaꝝ defctū
corum modo ꝑ te factū eſt. vt ego ſiracuſis expulſis huc
acceſſerim et mea quidē fortuna abs te deſerta minꝰ tibi
vituꝑatōis affert. at vero ip̄a ph̄ia quaʒ ſemꝑ laudas:
quā ve apud alios carere honore cōquereris Nōne abs
te nunc vna mecum ꝓdita eſt? qđ ſi megaris fuiſſem :
veniſſes vtiqʒ mihi adiutor.cum te vocaſſem. alioqui te
omniū ignauiſſimum iudicauiſſes Nunc aūt ob itineris
longitudinē periculumqʒ nauigatiōis atqʒ labores te ex
cuſans infamiā euitare te putas ꝑmultuʒ certe aberit.ſi
inquā hec ille diceret que nam mihi eſſet ꝓbabilis reſpō
ſio? certe nulla quas ob res rationibꝰ quoad fieri poteſt:
ꝓbabilius:atʒ ipſo iure adductus acceſſi relinquens cō

ſuetudines meas ſatis quidem honeſtas Sub tiranni-
dem neqȝ meis ſermonibus:neqȝ mihi conuenientez. ve
niens aūt me liberaui.ne vel hoſpitalis iupiter:vel phi-
loſophica ſors accuſare me poſſet. Certe pħie dedecori
fuiſſem Si ob molliciem timiditantēqȝ vituperari potu
iſſem Ceterum cum eo veniſſem neqȝ em̄ oportet longiꝰ
euagari omnia apud dioniſiuȝ ſeditiōis plena offendi:
atȝ calumniaꝝ in dionem quaſi tirannidē affectaret De
fendi igitur quantū valui Sed parum potui. Quarto
em̄ fremenſe poſt aduentū meum dioniſius accuſans di
onem.quaſi tirannidi inſidiaretur.in ꝑuum coniecit na-
uigiū ac turpiter expulit.amici vero dionis quod eramꝰ
cuncti formidabamꝰ.ne forte aliquē noſtrum dioniſius
quaſi ſocium illius criminis ſuꝑplicio afficeret rumor au
tēȝ exortus eſt ſiracuſis me occiſum eſſe a dioniſioquaſi
oīm que tunc acciderint autorem At ille ſentiēs nos om
nes ſic affectos veritus ne ex metu noſtro aliquid forſā
accideret grauiꝰbenigne admodū oīes recepit.me certe
ipm̄ conſolatus bonam habere ſpem iuſſit:atȝvt perma
nerē omnio rogauit. Erat em̄ ſibi in fuga quidē mea ni
hil honeſti:ſed in ꝑmanendo atȝ idcirco precari me maxi
me ſimulabat.preces aūt tirānoꝝ neceſſitati permixtas
eē non ignoramꝰ. Cū vero ne abirē machinaret̄ colloca
uit me in arce:atȝ his locis habitare voluit. vnde nullꝰ
poſthac nauta non mō ꝓhibente illo:ſed niſi iubēte atqȝ
mittēte foret adducturus,neqȝ quiſquā ſiue mercator:ſi
ue alicuiꝰ ꝓuincie magiſtratꝰ/me ſolū exeuntem cōſpe-
xiſſet qui nō me captum ad dioniſium repente reducerȝ
preſertim cum iam contra quā prius vulgatum eſſet di
oniſium rurſus platonem vehementer cōplecti. Et quo
dammodo ita erat.neqȝ enim tacendum eſt verum. cō
plectabatur ille quidem indies me magis atȝ magis: et

357

gaudebat moribus noſtris atq; cōſuetudine. Cupiebat q; a me laudari magis ꝙ dioēz: et amicū lōge magis ex iſtimari. Et ad id quidē maxie contendebat rōnem vero qua id optie fuiſſet factum ſi mō fieri potuiſſet neglexit. hec em̄ fuerat vt mihi videlicz in audiendis addiſcendis q; phīa rōibus liberius adherēt: mecūq; conueniret. At vero adhoc ille diffidentior erat timens ne quēadmoduz aſſerebāt calūniatores Si rōnibus illis implicaret dion qui cupiebat iam eſſz oīa conſecutus. Ego āt oīa pertuli in eadē ſententia pſeuerans qua ab initio ꝓfecturus erā temptās ſi quo pacto fieri poſſet vt in cupiditatem vite philoſophice perueniret. at ille contra nitens me vicit et primum quidem tempus me profectionis in ſiciliam actionumq; illic mearnm. per hec omnia traductū ē: poſteris vero temporibus in ſiciliam iterū ſum reuerſ⁹. quo me omni ſtudio dioniſi⁹ reuocabat. Quā vero ob cauſā rurſus acceſſerim: quid ve illic egerim neq; id quidē abſq; rōe. Tunc demū vobis referā cum vobis quid potiſſimū rebus ſic ſe habētibus agendū ſit conſulero. referam inquā eorum gratia qui interrogāt. quonā ↄſilio ſcđo re dierim Sed ne qui acceſſoria ſunt precipuis ante ponātur ad conſiliū iam deuenio. Reor equidē hominem cōſulentem egroto et circa iuſtum intemperato imprimis hoc ſuadere debere. vt modum viuendi mutet. ac ſi egrotus in hoc obediat tunc alia iam illi ad medelam conferre. at ſi parere nolit Tunc conſulentem ipſum viruz putabo et medicum Si eū omiſerit quod ſi conſulendo vlterius perſeuerauerit contra putabo ignauū ſcz atq; artꝭ expertem idem quoq; de ciuitate ſiue vnus eam gubernet: ſiue plures exiſtimo Si enim probabili quadam ratione rectaq; via incedēti populo vtile aliquid conſulat

id quod agere ſapientis officium arbitroꝛ Sin autez pe
nitus a ciuili ratione deciſcat neqz veſtigia quidem eius
ſequi velint. dicantqz ꝯſultoꝛi pꝛeſtare vt rempu. obmit
tat:. Neqz quicquam in ea commoueat. vtpote ſi com=
mouerit perituro. voluntatibus autem libidinibuſqz ip
ſoꝛum indulgeat. atqz ea ratione conſulat. qua facillime
ſemper celeriterqz ſatis eorū voluptatibus fiat. Equidē
eum qui in eiuſmodi gubernatiōe perſtiterit nequaq̄ vi
rum putabo ſed eum potius q̄ pꝛoꝛſus omiſerit In hac
ergo ſñia ꝯſtitutus quotiēs aliquis me de rebus ꝑuioꝛibꝰ
cōſulit. Siue ad diuicias ſiue ad coꝛpoꝛis vł animi pur
gationē ꝑtineant Si quotidiana illius vita modum ali
quem ſeruare poſſe videatur: vel ſaltem conſulenti mihi
videatur obtemperaturus. Libenter conſulo neqz ꝓus
deſino quā inicium pꝛo viribus ad finem vſqz ꝑduxeri
ſi aūt omnino non petat a me ꝯſilium: aut qui petit ma
nifeſte appareat conſulenti mihi nullo modo obtēꝑaturꝰ
Ultro quidē non accedo ad conſultandum Per vim ve
ro me ſi meꝰ quidē ſit filius. Seruo tñ etiam inimico cō
ſulerē: ac vi adhibita cōpellerez. at pr̄ez vel matrez ꝑvim
cogē nephas eē arbitroꝛ. niſi ꝓpter moꝛbum mente alie
natos: ꝙ ſi ſuo quodā moꝛe viuāt qui mihi nequaq̄ pꝛo
betur neqz infenſus aduerſarer fruſtra manendo: neqz
rurſus blandiendo eorum cupiditatibus aſſentarer. ea
poꝛrigens quibus ego ſi indulgerem viuere nolim. ac ea
dem mente circa patriam vir pꝛudens eſſe debet Ut ita
repꝛehendat ciuitatis errores. ſi nec fruſtra ſit repꝛehen
ſurus: neqz hoc ob repꝛehenſionis ſtudium periturus.
vi autē patrie per reipublice mutationem afferet nunq̄
qñ abſqz expulſione ⁊ cede ciuium emendari non poſſit.
Sz q̄etē aget votoqz ꝑcabit optia ⁊ ſibi ⁊ pr̄ie hoc igitur

pacto ego vobis conſulerem. Conſulebam ſimiliter di-
niſio vna cū dione Ea videlicet ratione quotidie uiuere.
qua ſui ipſius compos maxime redderet. amicoſqꝫ ⁊ fa
miliares fidos haberet ne ideꝫ ſibi qđ et patri accideret
Qui cum multas in ſicilia magnaſqꝫ vrbes ſuſcepiſſet
quondā a barbaris deuaſtatas eaſqꝫ reſtituiſſꝫ non po-
tuit in ſingulis illaꝝ gubernatores rerumpu. conſtituē
fidos neqꝫ ex domeſticis ſuis neqꝫ ex alijs vnde cūqꝫ con
patis: neqꝫ ex fratribꝰ ſuis iunioribus. quos ipē educaue
rat. Sed tam̄ ex priuatis hoibus p̄ſides. tum ex paupe-
ribus admodū diuites fecit. hoꝝ tam̄ nullū fidū ſibi gu
bernatōis ſociū potuit adhibere vel ſuadendo vł docēdo
ſiue largiendo ſiue in neceſſitudinē recipiendo Septies
deterior dario. qui neqꝫ fratribus confidens Neqꝫ his q̄
ſub eo educati fuerāt. Sed ſocijs duntaxat mide eunu-
chiqꝫ captiuitatis partes diuiſit ſeptē ſingulas maiores
tota ſicilia aſſignauitqꝫ ſingulis Atꝫ eos fidos nactꝰ ē re
gni ſocius Neqꝫ vel ſibi: vel inuiceꝫ inſidiantes preterea
exemplum dedit qualem oportet ſeipſum legūlatoreꝫ re
gemqꝫ bonum preſtare. quippe cum leges tulerit quibus
adhuc perſarum ſeruatur imperiū accedit ad hec ꝙ athe
nienſes cum multas grecorum vrbes non a ſe quidem:
ſed ab alijs conſtitutas deinde occupatas a barbaris
in poteſtatem ſuam recepiſſent. Annos ſeptuagita eas
tenuerēt imperium vtpote qui amicos ſibi in ſingulis ci-
uitatibus comparauerant. dioniſius autem cum in vrbe-
viam vniuerſam ſiciliam congregaſſet ob ſapientiaꝫ nul
li confidens egre ſeruatus eſt. Carebat enim amicis fi-
diſqꝫ hoibus. q̄ nullū maius eſt argumentū: ł im ꝓbitatꝭ
ſi deſint vel ꝓbitatꝭ ſi adſint hec igit dioniſio ego ac dion
ꝯſulebā: poſtꝙ p̄rne res ſic ſe habuiſſētvt neqꝫ eruditoꝝ

virorum familiaritates.neq̃ decentes haberet ɔſuetudi-
nes Ammonebamuſq̃ vt animū ad hec intēdens in pri
mis amicos ſibi alios ex domeſticis et equalib⁹ cōparet
ad uirtutemq̃ concordes Maxime vero vt ſeipſum ſibi
conſentientē cōſtantemq̃ preſtaret.huius em̄ rei defectuʒ
apud eum eſſe ꝙ maximū.Oſtendebamus/non aptis q
dem nūc verbis. Nec em̄ tutum fuiſſet ſed ratione qua
dam latentiore idem tñ ſignificante docentes ita demum
vnūquenq̃ hominū tam ſe ꝙ illos quibus imperat poſ
ſe fugare in hec obſeruauerit:ſin aūt contra ſe geſſerit con
tra ꝓrſus accidere.Quod ſi ita vt dicebamus incederet
ſeq̃ ipm prudentem temperatumq̃ p̄ſtaret.ſi rurſus de
uaſtatas vrbes ſicilie reſtitueret ac legib⁹ inſtitutiſq; ad
rempub.ꝑtinentibus eas muniret:vt ⁊ ſibi beniuole/et
inter ſe inuicem ɔtra vim barbaroꝝ auxilio forēt nō du
plicaret mō regnum paternū verūetiaʒ multiplicaret.fo
re quidem ſi ita ſe gereret vt carthaginenſes multo ma-
gis faciliuſq; ſue poteſtati ſubicerēt/ꝙ geloni ſubditi fu
iſſent contra ꝙ patri accidit ſuo:ille em̄ perdere tributū
barbaris coactus fuerat hec erant que dicebamus p̄cipi
ebam⁹q; dioniſio.Nos valet inſidiātes ſibi/vt multi di
uulgauerāt qui ⁊ cum nos apud dioniſiuʒ ſuꝑauiſſent/
dionem quidem expulerūt nos aūt in formidinē coniece-
runt.verū vt non pauca paucis ɔprehendamus dion pro
fectus ex pelopōneſſo atʒ athenis rebus iam ipis dyoni
ſium cōmunefecit Cuʒ ergo liberaſſet ciuitatē dion eam
q; iam his ciuibus reddidiſſet:eodem pacto affecti fuer̄t
aduerſus dionem ſiracuſani quo ⁊ antea dioniſius.Nā
olim dioniſiū dion educare atʒ erudire contenderat:quo
cum regem regno redderet dignū:talemq; ſe illi ꝑ omnē
vitam p̄ſtare ſtatuerat.obtrectatores aūt calūniatoreſq;
dioniſio perſuaſerunt dionem quaſi tirannidi inſidiantē

eo tempore hec omnia machinari vt mens dioniſij diſci/
pline ſtudijs irretita dominatōz negligēt eāqz dioni totā
relinq̄ret dion vero gubnatōez dolo vſurpās illū expellēt
Queādmōm vo tūc apd dioniſiū ita poſtea inſ ſiracuſa
nos hec eadē dicta iactaqz pͥuicerūt infami prorſ⁹ turpiqz
victoria his ipis qui ſupauerunt. Sed quale id fuerit/
audire vos oportet: qui me ad res nunc veſtras compo
nendas vocatis. veni ergo athenienſis hō dionis amic⁹
atqz adiutor eius aduerſus tiranū vt pro bello amicitiam
facerem. at pugnans contra calūniatores ſupatus ſum
Cum vero dioniſius conaretur non verbis ſolū/ ſed pe
cunijs etiam ⁊ honoribus me ſibi cōciliare atqz detinere/
vt mea cū ipo familiaritas teſtimonio foret dionem non
iniuria expulſum fuiſſe nihil apd me hac in re tanto ſuo
conatu conſequi potuit: poſteris vero tempori⁹ dion re
diens domum fr̄es duos athenienſes ſecum duxit nō ex
phia ſibi amicos ſed ex hac cōmuni vulgariqz familiari
tate· qui hoſpitalitate quadā et frequēti inter ſacra ſpe-
ctaculaqz ꝯſuetudie amicitiā ꝯtrahere conſueuit Simili
ter illi tn̄ ex his que dixi tum qz redeunti obſequia pſti-
terunt amiciciā cum dione cōflauerant hij ergo cū in ſi-
ciliā pfecti eſſent intelligerētqz calumnias inſ illos ipos
qui ab ipo liberati erant in dionē coniectas quaſi tiran-
nidem affectaret non pdiderunt modo amicum ⁊ hoſpi
tem ſed ceu pprijs manibus ipi percuſſores fuerunt. ar-
ma em̄ tenentes interfectoribus palam auxiliati ſunt/
Et facinoris quidē illius turpitudinē impietatēqz neqz p̄
tereo equidez neqz enarro multi em̄ hec diligentius nar-
rauerunt atqz narrabunt Sed aduerſus infamiā ciuitat
noſtre reſpondeo Nam ſi athenienſes fuer̄t illi qui pro-
diderunt ille quoqz athenienſis fuit qui neqz pecuniaruz
Neqz honorum pollicitatione vt proderet illum adduci

vnq̃ potuit. Non enim per vulgarem mercenariamqꝫ beniuolentiã factus erat amicus. ſed per liberalis diſci-pline cõmunionem. Cui certe vni/qui ſapit/plus adhibꝫ fidei q̃ vlli ⁊ animoꝝ cõiunctõi et corporum conſangui nitati: itaqꝫ non tanti eſtimandi ſunt illi: vt dedecus ciui tati ob dionis cedem afferre potuerint: quaſi alicuiꝰ p̄cij vnq̃ fuerit. hec dicta ſunt oĩa: qui dionis amicis ꝓpin-quiſqꝫ cõſuleretur. Conſulo aũt preterea et tertio vobis q̃ꝫ iam tertijs. idẽ prorſus eademqꝫ ratione ne ſicilia ne-ue ciuitas ulla aliquibus hominibus ſꝫ legibꝰ duntaxat ſubiciatur vt noſtra fert ratio: neqꝫ enim dominantibus ipſis neqꝫ ſeruientibus id vtile eſt: neqꝫ eorum filijs aut natis natorum. Sed pernicioſorum omnino hominum eſt id aggredi Anguſti vero ⁊ illiberalis animi eſt eiuſ-modi lucra preripere: nihil vel in preſens vel in futuruꝫ tempus bonorum iuſtorumqꝫ vel diuinorum humano-rum ve intelligentis hec ego dioni primum perſuadere conatus ſum: dein de dioniſio: tertio vero nunc vobis er go pareat mihi Jouis tertij ſeruatoris gratia preterea dioniſij dioniſqꝫ exitum animaduertite. Dioniſius qui-dem non obtemperans conſilijs meis viuit etiam nunc non honeſte dion vero cum obtẽꝑauiſſet honeſte inte-rijt. Ei nãqꝫ viro qui preclariſſima ſibi patrieqꝫ effectat nihil vnq̃ niſi rctm̃ pulcrumqꝫ poteſt accidere. Nec ve ro quiſquã noſtrũ natus eſt immortalis Neqꝫ ſicui id cõ tigerit eſſet is ꝓpterea felix vt vulgo videtur rebus qui-dem carentibꝰ anima nihil vl' bonũ eſt vel malum exiſti matione dignũ. Sed vnicuiqꝫ anime id accidet aut duꝫ ẽ cum corpore aut a corpore ſepate. Credendum ẽ reue ra ſemper antiquis ſacriſqꝫ verbis Que nobis nunciãt inmortalem eſſe animam Judiceſqꝫ habere ſuppliciaqꝫ pati maxima poſtq̃ a corpore fuerit ſepata. Quamob-rem minus maluꝫ exiſtimandum ẽ perpeti grauiſſimas

iniurias a delinquentibus illatas quā inferre: Que qui
dem homo cumulande pecunie deditus et in paupertate
animi conſtitutus nō audit. ac ſi audiuerit quaſi ſuo iu
dicio deridenda contemnit atꝫ impudenter rapit vndiqꝫ
quicq̄d exiſtimat ſibi veluti beſtie voluptàtes ventris ſup
peditatuꝝ oblectationēqꝫ veneream: ſeruilem certe atqꝫ
ingratam ⁊ abſurdam nec vere voluptatis nomine dig
nam ⁊ quaſi cecus/non cernit ſe fruſtra contendere inex
plebilem explere concupiſcentiaꝫ neqꝫ rurſus cernit quā
tum ſit impietas malum quibuſqꝫ inſit rebus ſꝑ iniuſti
cie mixta Quā quidē neceſſe eſt animam que perpetra
rit iniuſta ſecum trahere et dum per terram reuoluitur
inter homines et dum ſub terrā paſſim turpiter omnio
atꝫ miſere circumfertur. Cum igitur hec aliaqꝫ generis
eiuſdem dioni dicerem perſuaſi interfectoribus aūt eius
iuſtiſſime quidem iraſcerer eodē quaſi mō atqꝫ dioniſio.
Utriqꝫ em̄ ⁊ mihi ⁊ alijs vt ita dixerim om̄ibus dāna
grauiſſima intulerunt illi quideꝫ cū interficerēt eum qui
volebat vti iuſticia. hic āt cum nullo pacto vellet vti iu
ſticia. in vniuerſo regno maximā habēs potentiā. in qua
quod ſi ph̄ia vna cum potentia vere in idem quaſi domi
cilium concurriſſet ꝑ om̄es hoīes ⁊ grecos et barbaros
elucentem veramqꝫ opinionē ſufficienter omnibus oſten
diſſet: neqꝫ ciuitatem neqꝫ hominē vnq̄ fore felicem niſi
et cum prudentia ⁊ ſub iuſticia vixerit ſiue ꝑ ſe illas poſ
ſideat ſiue ſub ſanctoꝝ principum moribus rite educēt
atꝫ erudiatur In his quidem nocuit dioniſius. Cetera
vero ſi ad hec cōparentur dāna perexigua mihi vidētur
At em̄ qui dioneꝫ interfecit. nō intellexit idē qđ dioniſi⁹
ſe feciſſe. Equidem certe ſcio quantum homini de homi
ne affirmare licet/dionem ſi regni gubernacula diutius
tenuiſſet nunq̄ in aliam dominandi formam fuiſſe con

uerſuꝝ ꝙ cum ab initio patriam ſu am ſiracuſas expul
ſa ſeruitute in ſuo iure conſtituit libertatis iam ſplendo
re letiſſimam .deinde om̄i ſtudio ciues congruis optimiſ
qꝫ legibus ornaturum. preterea omnē diligentiā adhibi
tuꝝ fuiſſe: quo tota inhabitaret̃ ſicilia liberaret̃qꝫ a bar-
baris alijs quidem expulſis alijs vero ſubactis: facilius
ꝙ fecerat hieron. Cum vero hec ꝑ virum iuſtum forteꝫ
temꝑatum vel ph̄um geſta fuiſſent eadem apud multos
virtutis floruiſſet opinio qui et ſalua re apud omnes vt
ita dixerim hoīes viguiſſet ſi dioniſiꝰ nobis ab initio pa
ruiſſet. nunc aūt ſiue quis demon ſiue perniciosꝰ aliquis
his ſeſe obiciēs iniquitate ⁊ impietate ⁊ qđ peſſimum eſt
ignoranti audatie ex qua mala omnibꝰ om̄ia et radicibꝰ
herent ⁊ pullulant: et in poſterū ꝓducunt fructū his qui
naſcentur amariſſimū cuncta hec ꝑuertit rurſus et perdi
dit Sed nunc tertio feliciū auſpiciorum gratia bona dū
taxat ominemur Conſulo igit̃ vobis amicis ut dionem
imitemi: amorem illius in patriā viteqꝫ temperantiā ma
giſqꝫ complectentes Quibus aūt auſpicijs conſilia eiꝰ
perficere conandū vobis ſit et qualia cōſilia fuerint aper
te quidem ex me audiſtis. at ſiquis eſt inter nos qui dori
ce nequeat viuere ſecundū patrie inſtituta. ſequaturqꝫ ſi
culum viuendi morē et eoꝝ qui dionē occiderunt Neqꝫ
eum recipere neqꝫ exiſtimare velitꝭ vlla in re fidelem atꝫ
ſincerum Ceteros autem adhortari potius debetis ad
habitationē totius ſicilie diſponendā legumqꝫ paritateꝫ
tū ex ipa ſicilia tum ex omni peloponneſſo nec athenas
horrete. Sunt em̄ et ibi viri virtute omnium preſtantiſſi
mi et qui odio habeant eoꝝ crudelitatem qui hoſpitum
cede ſe polluāt veꝝ ſi hec tardiora iam ſunt vrgētqꝫ vos
quotidie multipliceſqꝫ ſeditiones atꝫ diſcordie intelligere
vnumquēqꝫ oportet cui mō vel paulum recte opinionis

361

ſors quedã diuina largita ſit/nullũ fore finẽ ſeditionum
malorumq; ex ſeditione naſcentiũ priuſq̄ꝫ illi qui vicerit
prelio ac cedibus pulſionibuſq; ciuiũ atz etiã iniuriaruz
cõmemoratione vindicteq; cupiditate temperãtes inimi-
cis concilient ſuiq; ipſius cõpotes fiant preterea leges fe
rant cõmunes nihilo magis ad voluntatem ſuam q̄ꝫ eo
rum quos vicerint cogantq; illos his legibꝰ vti Cogãt
inquã gemina neceſſitatis via: metus et pudore metu q̃
dem ꝓpterea qd̄ potentiores ſint ſuam vim demonſtran
tes. pudore vero ex eo qd̄ rurſus potentiores ꝓmptiores
q; appareant Tum in voluptatibus ſuꝑandis tum in le
gibus obſeruandis. Aliter autem nulla proſus eſt via
finiendorum maloꝝ ciuitatis in ſe ipſa ſeditionibus la-
borantis Sed ſeditiones inimicicie. odia proditiones in
repu. vt in ciuitatibus ita ſe habentibns intra ſe atz vi-
ciſſim fieri conſueuit ſemper exorientur Quamobrem q̃
tãq̄ꝫ potẽtõres rẽp. tenẽt ſi ſalutẽ exoptãt ipſi inter ſe eli
gere atz in honore preferre eos debent: quos eſſe audiue-
rint optimos. primum quidez ſenes qui filios et vxores
habeant atz domicilium. ac maiores eorum quãplurios
et ꝓbatos ⁊ inſignes ſufficienſq; omnes patrimoniũ poſ
ſidentes. Ciuitati vero decez millium virorum quinqua
ginta eiuſmodi ſufficient hos ergo p̄cibus honoribuſq;
quammaximis domo euocare debent: euocatos aũt pre
cari atz iureiurando aſtringere vt leges condãt qui ne
q; victoribus neqz victis plus tribuant Sed ius vniuer
ſe ciuitati equũ atz commune latis deniq; legibus in hoc
iam oĩa conſiſtunt Si eñ victores ſubeſſe legibus volu
erint magis etiã q̄ꝫ illi qui victi ſunt oĩa iam erunt ſalu
tis felicitatiſqz plena malaqz oĩa ꝓcul aberũt Sin minꝰ
nec me nec aliũ in cõmune cõſiliũ ad eum vocare oportz
qui p̄ceptis eiuſdĩ nõ acquieuerit hec vtiqz germana ſũt
eorum que iam diu ego ac dion ſiracuſis efficere rctõ iu

dicio aggreſſi ſumus. poſteriora tñ Nam pria quidez il
la fuiſſent que apd dioniſiũ ipm primo. bona omib' cõ
munia agere conati ſumus. Sed fortuna quidez homini
bus potẽtior illa diſſoluit. Nunc aũt vos ita conemi bo
na quadã ſorte diuinaqz fortũa fortũati' agẽ: atz hic fi-
nis eple de conſilio deqz prima in ſiciliaz nauigatiõe mea
Quod aũt ſequẽs pfectõ ⁊ nauigatio mea neqz ab re ne
qz temere ſuſcepta fuerit ſicui id cure ſit Audire iam licz
primuz quidẽ habitationis in ſicilia mee tps mihi tranſ
actum fuerat queadmodũ ſupra dixi priuſq̃ amicis ne-
ceſſariisqz dionis conſilium darem. poſtea vero quantũ
potui dioniſio pſuaſi vt me abire pmitteret Conuenerat
ãt int nos vt cũ pax facta eẽt ex bello qd tũc in ſicilia ẽat
ſtat'qz illius tuti' ꝯfirmat' / dion reuocaret atz ego ſimł
accederẽ Voluit ãt dionẽ intłigere atz exiſtimare ſe non
q̃ſi i exilio. Sed in ſeceſſu q̃dã ꝯſtitutũ eẽ certo tpe. redi
turꝝ. Ego vͦ ꝯſentiẽs ẽcepi me ita facturꝝ Sz dũ poſtea
pax ſecuta eẽt me q̃dẽ accerſiuit dioĩſi' dionẽ vͦ ad ãnũ
inſup hortat' ẽ abſentiã tolerare me ãt vt omnio ad eũ
pperarẽ rogauit. dion igit vt illuc accederẽ ⁊ iubebat et
pcabat Increbuerat. n. ex ſicilia fama dioniſiũ miro quo
dã rurſus phie deſiderio affici. Quare cõmotus diõ ne
pfectioz obmitterẽ magnope flagitabat Ego vͦ q̃q̃ ſci
ebam iuueues plerꝝqz erga phiam affici ita ſolẽ Exiſtia-
ui tñ tutius fore vt rẽ totã dimitterẽ. neqz dioniſio neqz
dioni parerẽ. Odioſa igit vtriqz reſpondi me videlicz id
circo nõ pfecturꝝ Quia ſenex iã eẽm ⁊ eorꝝ que in pſen-
tia fierent nihil ita vt ꝯuenerat fieret. audiui aũt architã
tarentinũ interim ad dioniſium acceſſiſſe. Ego eñ illum
ante diſceſſum meum nonnullos qz alios tarentinos in
dioniſij familiaritatem adduxeram erant et alij quidã ſi
racuſis nonnunq̃ dionis auditores atqz inter hos alij

quidam Qui alia plurima in phia audiuerant Qui mi
hi viſi ſunt contendiſſe de rebus hmōi apud dioniſiū diſ
putare quaſi ille omnia que excogitauerim audiuiſſꝫ Il
le vero nec ebes eſt ad ꝑdiſcēdum. ⁊ honoris cupiditate
vehement incenſus. placuerūt igit ſibi forte que diceban
tur Manifeſteqꝫ erubeſcebat nihil a me cū ad eū ꝓfect⁹
ſum audiuiſſe: Itaqꝫ ꝑtim amor planius audiendi euꝫ
inuaſerat: ꝑtim cupiditas glīe ſtimulabat. q̄p v̓o ob cau
ſam in prima illa peregrinatione mea non audiuerit in
ſuperioribus enarraui. cum ergo dn̄m ego ſoſpes redijſ
ſem: atqꝫ illi iterum reuocanti negauiſſem vt dixi uiſus
iam mihi eſt dioniſius honoris ſui cura prorſus ardere:
veritus ne ſic acciperent homines negationē meam qua
ſi illū ꝓrſus contemnerē Cū cuius ingenium Mores
qꝫ ⁊ vitam ipa experientia cognouiſſem Iuſtū eſt autē
me verū fateri ferreqꝫ equo animo ſiquis que contigerit
audiens meam quidem ſpernat phiam tirannū vero mē
tem putat habere. Miſit n. dioniſius tertio ad me trire-
mē qua facile nauigaēr miſit ⁊ archidamuꝫ: q̄p ex omni-
bus archite in ſicilia familiaribus plurimi a me fieri
exiſtimabant atqꝫ vna alios ex ſicilia nobiles omnes iiſ-
dem mihi verbis affirmarunt dioniſiū mirum in modū
phie deditū eſſe. miſit ipe p̄terea ꝑgrandem epiſtolam cū
ſciret quemadmodū ⁊ ipe erga dioneꝫ afficeret et dionis
cupiditatem id prorſus expetere vt ſiracuſas me confer
rem ad hec igitur omnia cōpoſita ep̄la fuerat tali quodā
exordio dioniſius pl'oni legitima ⁊ conſueta rōe in his p̄
fatus nihil deinceps prius ayt q̄p q in ſiciliaꝫ ꝓ noſtra
volūtate veneris primū quidem de dione ita fiet vt ipſe
volueris. voles aūt vt arbitror moderata atqꝫ ego conce-
dam at vero niſi veneris nihil impetrabis eaꝝ que p̄ di-
one optas Neqꝫ in rebus alijs neqꝫ in his que ad pſonā

ſuam ſpectantia in primis deſideratis.hec ita ſcripſit ce
tera vero prolixa forent/neqꝫ ſatis oportuna relatu.ve-
nerūt alie qꝫ epiſtole ab archita alijs Jta tarentinis lau
dantes in dioniſio ſapientie ſtudiū/interea his addebant
niſi ꝓficiſcerer/amiciciā illam ꝙ ipis cum dioniſio cōſla
ueram Neqꝫ paruam quidem quantū ad ciuilia ſpectat
Me omnino calumnijs ſubiecturum cum igitur eo tp̄e
ſic accerſirer alijs quidem ex ſicilia atꝫ italia me trahen-
tibus. alijs vero precibus athenis quaſi me impellen
tibus Ratio que mihi dictaret non decere dionē tarenti
noſqꝫ hoſpites ⁊ amicos ꝓdere atꝫ mihi ip̄i ſuccurreret
non eē mirum Siquis ingenioſus iuuenis cuꝫ prius ſer
mones de rebus magnis audire noluerit/mutata deinde
ſententia ardore quodam vite optime accendatur/opor-
tereqꝫ ip̄m euident̄ arguere Utrā in ꝑtem declinet nec ip
ſum prodere nec meipſum cauſā illi prebere/tante vitu-
peratiōis ſue ſi mō res eius reuera ita vt fertur ſeſe ha-
beant:harum inꝙ rationū patrocinio ꝓtectus iter ingre
dior/multa quidē timens multaqꝫ fore diuinans nec re
cte quidem vt videtur profectus deniqꝫ ſuꝫ tertio ſub ſer
uatore. id enim reuera conſequut⁹ ſuꝫ Nam rurſus feli
citer ſū ſeruatus atꝫ horū poſt deum dioniſio habeo gra
ciam quoniā cū pleriqꝫ me interficere cuperent reſtitit ip
ſe:partemqꝫ aliquā pudoris ſui meis in reb⁹ exhibuit.cū
itaqꝫ ad eum perueniſſem operepcium inprimis fore cē
ſui/hoc ipſum examinare vtrum reuera dioniſius amo-
re phie accenſus velut igne flagraret: an van⁹ de eo ru-
mor athenas vſqꝫ fuerit ꝓuagatus Eſt modus quidam
experientie circa hec ſumēde:non ingeneroſus ille quidē
Sed tirannis reuera conueniens/his precipue qui pluri
mos iam audiuerint Quod quidem ego ſtatim veniēs
perſenſi prorſus dioniſio contigiſſe oſtendendum ē vtiqꝫ

illis ꝙ magna res phia ſit quantoqꝫ ſtudio egeat Et qn̄
tis laboribus comparetur . Qui igitur hec audiuerit ſi
reuêa ſapientiā amet eiqꝫ naturà cognatus atꝫ ipſiꝰ poſ
ſeſſione ſit dignus quaſi qui diuinus ſit viam ſibi mira-
bilem eſſe putat oſtenſam ꝑ ꝙ eaꝫ ſibi omī conatu exiſti
mat gradiendum aliterqꝫ facienti viuendū eſſe non cen-
ſet Itaqꝫ ſe ipm atꝫ etiam huius vie ducem impenſius
cohortatur Neqꝫ priꝰ deſinit ꝙ vel finem oim fuerit cō
ſequutus vel ſaltem eam ſibi cōꝑauerit facultatem: per
ꝙ ipſe ſe iam ſine duce ad t̄minū producere valeat: hec
igitur atꝫ eiuſmodi rationibꝰ ille conſiderans ꝑ vniuer-
ſam vitam quicq̄d oratio agat ante omnia eſt phie ſem-
per intentus victuqꝫ quotidiano vtitur quo maxie que-
at ingenium ⁊ memoriam ⁊ iudicium conſeruare: ſeſe ſo
briū preſtans contrariumqꝫ huic victum ſꝑ odio habēs
at vero qui non ſunt reuera ſapientie amatores Sꝫ opi
nionibus duntaxat extrinſecꝰ colorati inſtar eorum qui
ſub ſole vruntur atꝫ colorantur cuꝫ audiuerint quot di-
ſcenda ſint quanto labore qua quotidiani victus tempe
rātia phie ſtudijs nccia Rem ꝓtinus ſibi duram impoſ
ſibilemqꝫ ratiꝰ vt operā dent adduci non poſſunt. pleriqꝫ
vero ſibimet perſuadēt ſufficient ſe oia iā audiuiſſe: neqꝫ
ſtudio prorſus vllo vlterius indigere Hec vtiqꝫ faciēdi
periculi rō perſpicua eſt et minime fallax aduerſus eos
qui proſequi p̄ mollicie nequeūt vt crimen in preceptoreꝫ
reicere nunꝙ poſſint Sꝫ ipi iam ſeipſos ad ea q̄ phiam
decent peragenda redarguant vt impotentes. Ac vtiqꝫ
examis ratione apud dioniſiū tunc vſus ſum cuncta v̓o
nec ego percurri: neqꝫ dioniſius requirebat Nam erant
permulta et maxima. in quibus ſe ſatis doctum ob ea q̄
ab alijs audiuerat exiſtimari ſtudebat. Audio vero ipm

de his que tunc audiuit ſcripſiſſe poſtea quaſi artem pro
priam cōponentē Cum nihil tam̄ horum reuera ipſorū
ineſſet vt equidē audio De his vero ego nihil certi ſcio
Alios tam̄ quoſdam noui de rebus eiſdem ſcripſiſſe qui
cunqꝫ v̓o hij fuerit nec ipſi q̇dē ſeip̄os Tm̄ vero dicam
de his om̄ibus aut qui ſcripſerūt aut ſcripturi ſunt ſe ſci-
re affirmātes que ſint ea que ipſe tanq̄ꝫ ſeria ſtudioſe me
ditor ſiue a me ſiue ab alijs audiuerit ſiue tq̄ꝫ inuētores
ipſi fuerint nihil eos ipſa de re meo iudicio percipē poſſe
Nec em̄ de ipſis ſcripſi vnq̄ꝫ neqꝫ ſcribam id namqꝫ nul
lo pacto verbis exprimi poteſt quēadmodū cetere diſci
pline Sed ex diuturna circa id ipſum conſuetudine vite
qꝫ ad ip̄m coniūctione Subito tandē quaſi ab igne ſcin
tillanti lumen refulgens in anima ſe ipſum iam alit At
qui tm̄ equidem ſcio: videlicet ſcripta a me vel dicta opti
me dicerentur: male vero ſcripta non minimam mihi af
ferrent moleſtiam Quis vel ſcriptis vel voce pferenda
mihi in vulgum viderentur Quid nam pulcrius nob̄ in
vita fieri poſſet q̄ꝫ rem valde vtilem hominibus afferre:
atqꝫ naturam omnibus proferre in lucem. At vero ſtudi
um in his edendis vtile eſſe non reor hominibus. Niſi
ad modū paucis qui videlicet exiguis ante veſtigijs de-
mōſtratis ad inueniend̄ ipſi ſagaces ſint. Alios v̓o par
tim contemptu nephario partim elata ſpevanaqꝫ imple
uiſſet quaſi preclara quedā iaꝫ didiciſſēt. proinde longio
ra de ip̄is dicere cogitaui forte em̄ ſi hec dicantur nō ni-
hil de his que dico clarius apparebit Eſt nāqꝫ ſermo qui
dam verus obſtans illi qui de rebus euiſmodi nihil om
nino audet ſcribere Sepe quidē a me alias dictus et nūc
vt videt̄ dicendus. Vnicuiqꝫ ipſoꝝ q̄ ſūt tria ſūt ex q̄
bꝰ ſciēciā fieri neceſſariū ſit. Quartū ip̄a ſcia ē Quitū

364

vero opoꝛtet ipſum ponere Quod quidem cognoſcibile
id eſt qđ agnoſci p̄t atƺ vere exiſtit hoꝝ vnum eſt nomen
Scđm oꝛo ſiue ratio quedam. Tertium ſimulacrū Sci
entia quartū. de vnoquouis igit̄ accipe/cupiēs qđ modo
dcm̄ eſt dicere deqƺ omnibus ſil̄r cogita circulus aliquid
dr̄ . Cui nom̄ id eſt qđ mō ꝓnunciabam⁹ Sequit̄ autē
eius oꝛo ſiue racio quedā ex nominib⁹ verbiſqꝫ compoſi-
ta. Qđ em̄ ab extremis ad mediū equalit̄ vndiqꝫ diſtat
illius rō eſt Quod rotundi et circūferentie et circuli no
mine deſignam⁹ Tertiū v̄o ſcƺ ꝙ pictus circulus ſit vel
deletus aut torno fact⁹ vl̄ deſtructus Quoꝝ nihil ip̄e cir
culus circa quē hec ſingl̄a ſunt/ patit̄ vtpote aliud quid
dam exiſtens. Quartū āt ſcientia ē et intellectus atƺ ve
ra circa hec opinio. Hoc rurſus totum tanꝙ vnū eſt po
nendū. Quod nec in vocib⁹ nec in coꝛpoꝝ figuris ē Sƺ
anis ideoqꝫ manifeſtū eſt aliud eſſe ꝙ ſit ip̄a circuli natu
ra rurſuſqꝫ aliud ꝙ ꝗ illa q̄ ſupꝛa diximꝰ. hoꝝ vero ex
numero intellectus cognatōe ſimilitudineqꝫ Quinto ꝓxi
m⁹ heret cetera remotioꝛa ſūt. Idem q̊ƺ de recta et cur
ua dici p̄t figura atqƺ coloꝛe. deqꝫ bono ⁊ pulcro ⁊ iuſto
Rurſus de quocūqꝫ coꝛꝑe vl̄ manu facto vl̄ naturali ſiue
igni/ſiue aqua/ceteriſqꝫ hmōi. Similiter de om̄i anima
li ac de moꝛib⁹ animoꝝ atƺ de actionibus paſſionibuſqꝫ
vniuerſ̄ niſi em̄ quis in his illa quatuoꝛ quodammō ca
piat nunꝙ ſcientie circa quintum ꝑfecte ꝑticeps erit pꝛo
inde illa non min⁹ quale quid ſit vnūquodqꝫ ꝙ quid ſit
aggrediunt̄ oñdere ꝓpter rationū debilitatē Quaꝓpter
nemo mentis compos audebit vnꝙ in idem atƺ id qui-
dem immutabile referre que ab ip̄o intelligunt̄/atƺ qua-
tuoꝛ illa Qđ vtiqƺ patiunt̄ q̄ deſignant̄ figuris id vero
qđ nunc dicimus rurſus ē conſiderandum Sane circu-

ſus quilibꝫ hoꝝ qui inter hominum manus vel pingun
tur vel torno fiunt/plenus contrarij eſt ad quintū. Recti
nanqꝫ vndequaqꝫ fit ꝑticeps ipꝫ v͛o circulū affirmaꝰ neqꝫ
minꝰ neqꝫ magis aliquid.i.nihil oīo hr̄e in ſe nature con
trarie. Preterea nulliꝰ hoꝝ nomen firmitatē dicimꝰ vl-
lam hr̄e nihil enī ꝓhiberet/que nunc rotunda nomiamꝰ
recta vocari:rctāqꝫ rotunda.nec firmitatē vllā maioreꝫ
fore nominibus in contrariū ꝑmutatis Eadem q̊ꝫ de orōne
ratio ē. Cū ex noībus verbiſqꝫ componat᷑ nullā omnio
habentibus firmitatē multipliciter rurſus ꝓbari pt̄ nul
lum horum quatuor certū firmumqꝫ eē. Maximum ve
ro oīm/qđ pauloante dicebamꝰ :qđ cū duo ſint/eſſentia
et qualitas:qn̄ animꝰ non quale:ſed quid ſit querit.niſi
quodlibꝫ horum quatuor q̄ſitū prius ab anima tam rōe
q̄ꝑ effectu Deniqꝫ ſenſibꝰ bn̄ diſcuſſum ꝑ omnia que di-
cunt᷑ atꝫ oſtendunt᷑ euaſerit omni ambiguitate et obſcu
ritate vt ita dixerim oīs implebit. In quibꝰ igit᷑ haud
quaq̄ꝑ ꝯſueti ſumus ob prauā educationē verū ꝑquirere
Sed ſatis nobis factū putamꝰ ſi appoſita ſimulacra at-
tigerimus/minime deriſui ſumus inuicem infrogati In
terrogātibus potentibus duntaxat quatuor illa diſcutē
atꝫ arguere Ubi vero neceſſitas cogit quintuꝫ oſtendere
quiuis eoꝝ qui poſſint ſubuertere atꝫ retractaē/ꝑuicit/fa
citqꝫ vt qui exponit ſermonibus vel litteris vel diſputa
tionibus apud audientium multos nihil eorum que vel
dicere vl' ſcribere aggreditur/intelligere videatur. Qua
in re ſepe ignoratur non animum ſcribentis vel dicentis
redargui:ſed naturam potius cuiuſlibet illorum quatu
or ſe male habentis. Traductio vero per omnia illa ſur
ſum deorſumqꝫ in vnumquodqꝫ diſcurrendo perueniēs
vix tandem ſcienciam parit intrinſecus Scienciā inquā

365

ipſius ꝙ naturaliter bene affectum eſt in animo ad ipm̄
quoqꝫ naturalit̃ bñ affecto at ſiquis male affectus ſit na
tura qualis naturaliter habitus anĩe ineſt multis tum
ad illa que diſcenda ſunt tũ ad mores corruptiqꝫ illi ſũt
ne lince⁹ quidem vt eiuſmõi anim⁹ videat efficere poſſet
atꝫ vt ſũmatim dicam Neqꝫ acumẽ Neqꝫ memoria fa-
ciet vnꝙ̃ vt qui rei ipſius qua de agitur Non eſt cogna-
tus ipſam inſpiciat Principiũ etenĩ in habitibus alienis
non ſortitur Quãobrem quicũqꝫ iuſtis alijſqꝫ quotcũqꝫ
ſunt pulcra non⁹ ſunt apti natura atqꝫ cognati licet alij
ad alia ingenioſi ſimul et memores Rurſus quicũqꝫ co
gnati ſunt Quidem ſed hebetes et memoria parũ validi
Nunꝙ̃ ad ſũmũ dicendi veritatem peruenient vel virtu
tis vel vicij Neceſſe enĩ eſt ea ſimul perdiſcere. Et fiñ ſi-
mul ⁊ verum totius eſſentie cũ omni exercitatõe atꝫ longi
tudine temporis Quod et ab initio dixi Poſtꝙ̃ v̓o ſin
gulatim ipſorum nomina rationes viſuſqꝫ ⁊ ſenſus agi
tata inuicẽ tritaqꝫ fuerint benigniſqꝫ reprehenſionib⁹ re
darguta et abſqꝫ iuidia interrogãdo rñdẽdoqꝫ diſcuſſa vix
tandem refulget circa vnumquodqꝫ prudencia atqꝫ in
telligentia ad ſũmum omnino pro humana facultate cõ
tendẽs Quamobrem permultum abeſt vt vir ſtudioſ⁹
de his que reuera digna ſunt ſtudio ſcribens hominib⁹
ſe ſimul ⁊ ſua inuidie ãbiguitatiqꝫ ſubicere debeat Uno
vero ex his ſermone id intelligere licet Nõ videlicet q̃s
alicuius ſcripta cernens ſiue legumlatoris inlegibus ſi-
ue inquibuſlibet alijs aliorum animaduertat illa non eſ
ſe illi tanꝙ̃ omĩo ſeria ſtudioſiſſĩe pertractata: ſiquidem
ſit ipſe ſtudioſus iacent aũt inter ſua in regione pulcher
rima Sin aũt reuera ipſi hec tanꝙ̃ ſeria ſtudioſe lr̃is tra

dita ſunt dij quidem minime Sed homines mentē erſ-
puerunt Hanc vtiqꝫ fabulam digreſſionemqꝫ quicunqꝫ
ſequetur plane intelligat ſiue dioniſiꝰ aliquid de ſūmis
et primis nature ſcripſerit. Siue quiuis alius aut mior
aut maior nihil eū ſincerū audiuiſſe vel didiciſſe eorum
que ſcripſit vt mea fert opinio. Alioquin pariter atꝫ ego
ipſa veneratus fuiſſet. Neqꝫ auſus fuiſſet vnꝙ temere
edendo abſurditati indecētieqꝫ ſubicere Neqꝫ vero qua
ſi in memorie ſubſidiū illa ſcripſit. Non eñ hac in re me
morie diuidendum: ſi id ſemel animo fuerit comprehen
ſum. Nā id totū breuiſſime oīm eſt collectū forte nō tur
pi quadam ambicione id fecit vel tanq̃z ſua hec aſſerens
vel tanꝙ ꝑticeps diſcipline qua indignus erat querens
gloriam ex participatione queſitam Veruꝫ ſi ex vna dū
taxat cōgreſſione dioniſio id contigit eſſet id forſan cō-
cedendum qualis autem fuerit Qualis aūt fuit ſ̄proch
iupiter inquit Thebanus percurri equidem hec illi eo q̊
dixi modo ſemel qꝫ tm̄ poſtea vero nunꝙ poſt hec autē
conſiderandum eſt. ſicut cura ſit inuenire eius quod no
bis circa illa accidit cauſam. Cū valet et ſecundo et ter
tio et ſepius ea non pertractauimꝰ Utrum dioniſiꝰ ipſis
ſemel duntaxat auditis a deo ſufficiēter ea ſe ſcire puta-
uerit Satis ne norit ſiue inuenerit ipſe ſiue ab alijs an
te didicerit. An friuola que dicebantur exiſtimarit. an
forte preter hec tertium quiddam acciderit videlicet vt
ipſa haud ſuis equalia viribus: ſed maiora cenſuerit. ac
reuera ſe minime ydoneum eſſe qui ſub prudēcie virtu[t]e
qꝫ diligentia viuat Si enim friuola exiſtimaſſe dic[a]tur
Multis certe teſtibus pro cauſa noſtra contra pugnabi
tur. Qui in rebus euiuſmodi Judi

366

candis longe maiorem ꝙ dioniſius autoritatem habe-
ant. Quod ſi inueniſſe vel didiciſſe/atq; ipſa quidem dig
na videri que liberali aïmo in diſciplinam adhibeantur
Quis non id mirum putat ? Dioniſiũ ſic affectu;/ ho
rum aliquando ducem et auctore; tam facile contẽpſiſ-
ſe. Quo autem pacto contẽpſerit iam dicam. Profecto
non multo poſt hoc tp̄e patrimoniũ dionis/ꝙ em̄ prius
liber poſſidere fructuſq; inde percipere ꝑmittebat· Jam
vetuit omnino ꝑ eius ꝓcuratores attingi. pecuniaſq; vt
conſueuerant ad ip̄m in peloponneſſu; mitti quaſi epi-
ſtole illius prorſus oblitus ꝙ mihi ſcripſerat. Aſſerebat
em̄ res illas non dionis eſſe ſed filij Qui cũ eſſet ex ſo-
rore nepos cũ ex lege ſub tutela ipſius eſſe hec igitur vſ
q; ad illud tẽpus acta fuerũt que ego conſiderans iam
plane ꝑſpiciebam quo pacto egra ph̄iam diõiſius fuiſſ;
affectus conturbari q; licebat . Siue ſponte ſiue inuite.
Erat iã tũc eſtas et frequenter nauigabatur videbatur
q; mihi non tam de dioniſio ꝙ de meip̄o conquerendũ
Et de his qui me impulerant vt in actum ſcille tertio de
uenirem caribdimq; remetirer pernicioſam. Compulſꝰ
itaq; ſum dioniſio dicere/non poſſe me vllo mõ apud ſe
fore/ dione ta; ignominioſe contempto: at ille me conſo
labatur/rogabatq; vt manerem: non putans ſibi bone-
ſtum vt ego ipſe/ tam cito horum a ſe factorum nuncius
irem . cum vero mihi manendum perſuadere nõ poſ-
ſet ip̄e mihi ſe ꝑaturum ayt/quiꝛ quo pacto me deferrẽt
Ego autem in tranſmiſſorijs nauigijs traicere ꝯſtituerã
omnia eſſe perferenda ducens Si abire me prohiberet
Quippe cum manifeſte ipſe nulla dioniſium iniuria affi
ciẽs ab eo iniuria affcũs fuiſſẽ at ille cũ me nl'lomõ manẽ
velle cognoſceret q̊ nauigatõ; tunc meã impediret talia

machinatus eſt. poſtridie ſermonem ad me habuit grati
oſum atꝫ ꝓbabilez mihi et tibi inquit dion dioniſqꝫ r s q̈
tenus diſcordie noſtre cauſaz prebent tollantur e medio
dioni equidem tui gratia hec faciam. decerno dionem re
cipiētez ſua habitare in peloponneſſo non tanq̄ꝫ exulem
Sed tanq̄ꝫ cui liceat huc ꝓficiſci Qn̄ illi ⁊ mihi Nobis
qꝫ amicis cōmuniter videatur dūmodo nullā mihi iniu
riam faciat. huius aūt rei fideiuſſores mihi fore te fami-
liareſqꝫ tā tuos quā dionis qui hic habitant dionez quo
qꝫ ipm in duobus obſeruatuꝝ ſufficienter cōfirmare de
bere. pecunie vero om̄es quas ille accepit in peloponneſ
ſo et athenis deponantur penes quos nob̄ videtur haruz
quidem pecuniaꝝ fructus accepit dion: ſed ipas tollē ni-
ſi uobis concedentibus nequeat Non n confido ſi pecu-
nias ſuſceperit eum mihi fidem ſeruaturum Cum non
pauce future ſint maiorem vero tibi tuis qꝫ habeo fidez
Conſidera igitnr an tibi hec placeant: maneqꝫ hoꝝ gr̄a
hic ānū Quo pacto ſuſceptis his pecunijs abibis. dionē
eq̄dē ſcio magnā tibi gr̄az habiturū cū hec ſibi pfeceris
Cum igitur hec audiſſem q̄q̄ꝫ egre oīno ferebaz reſpō
di tn̄ hac i re me conſultatuꝝ tp̄sqꝫ reſpondēdi in craſti
num ſumpſi Atꝫ in hoc conſentiētes tunc diſceſſimꝰ Cō
ſultabam itaqꝫ poſthac ipe mecū valde quidem ambigu
us Occurrebat aūt quaſi cōſilij dux prima mihi eiuſmōi
ratio Ageυtiqꝫ ⁊ ſi dioniſius nihil eoꝝ que promittit ſer
uare cogitat. ſi tn̄ abeunte me per ſe ac p amicos proba
biliter ad dionem ſcribat que nunc mihi dicit ſe quidem
obtuliſſe vltro me vero noluiſſe reſqꝫ ſuas penitus negle
xiſſe preterea his addebam Si dioniſius me nolens di-
mittere ideoqꝫ nauigium nautas qꝫ non det ymo facile
cunctis ſignificet velle me ipo nolente diſcedere quis naz
me Naui aſportare ex edibus ipis dioniſij audeat: habi-

367

tabam equidem nequid de eſſet incōmodi in ipis qui cir
ca edes erāt ortis vnde ne ianitor quidem niſi iubēte di-
oniſio egredi ꝑmiſiſſet Qđ ſi annū ꝑmanſero habeo eq̄
dem quid dioni ſignificem notūq3 faciam in quibus ſim
conſtitut⁹ quid ve agam. ac ſi dioniſi⁹ non nihil eoꝝ qui
ꝓmittit fuauerit opa tolerātiaq3 hec mea nō omnis de
ridēda videbit pꝛimoniū nāq3 diōis nō paucioꝝ ꝙ cen-
tum talentoꝝ ſiq̄s recte eſtimare velit cenſebit. at vero ſi
ita res cadāt vt eas veriſile ē caſuras quo me vertam ne
ſcio. veꝝ tn̄ forte neceſſe ē me annū adhuc tollerantē ma
chinatōs dioniſij re ipa ꝓ uiribus redarguē. Cū ita me-
cū ꝯſultauiſſem ſeq̄nti mox die dioniſiū retuli videri mi
hi manend eē. Sed addidi ne exiſtimaret me poſſe apđ
dionē ꝓrſus oia quaſi deū ideoq3 ope pciuz eē vt vna me
cū ipe q̄ ad eū ſcriberet ſignificās hec nr̄a ꝯſilia atq3 inter
rogās vtꝝ ſibi hec ſatiſfaciāt nec ne Et nūquid aliđ pter
ea quiddam exigat. idq3 ꝙ pmū inꝙ ſcribend eſſe Inte
rea v̄o nihil in re diōis ab eo noui eē tētand hec int nos
dicta ſūt. in his ferme vt nūc dico ꝯuenimus. poſt hec āt
cū iā naues abijſſent ideoq3 nlla mihi foret vlteri⁹ naui
gandi facltas dioniſi⁹ quaſi nō nihil ptermiſſi remiſcēs
dimidia inquit bonoꝝ dionis ꝑs ꝓ filio iure manē debet
dimidio v̄o ad dionē mitti. hāc ego vendi curabo. Qua
vendita pecuniaꝝ dimidiū tibi tradā qđ ad dionē ꝑfera
tur. Reliq̄ v̄o ꝑs penes nos ꝓ filio reſeruabit ita em̄ ius
ipſū exigit. his ego illi⁹ dictis ꝑcuſſ⁹ ridiculū putaui Am
pli⁹ ea de re loqui dixi tn̄ decere nos expectare a dione
reſpōſū atq3 rurſ⁹ hec ipa ad illū reſcribē At ille p⁹ nimis
audact pꝛimoniū diōis totuz quāto libuit pcio ⁊ q̊ pac
to et quibus placuit vendidit: mihi vero ea de re v̄bum
omnino fecit nullū At ego ſilr. poſthac de re dionis ni-
hil vlteri⁹ locut⁹ ſū quippe cū nihil ampli⁹ mihi ꝓfectuꝝ

existimarem hactenus hac ratione et phie ⁊ amiſſis au-
xiliū ꝑſtiti Poſt hec āt ego ⁊ dioniſiꝰ ita viximꝰ vt ego
quidē ſꝑ extra ſpectarē q̄i auis quedā alicunde cupiens
euolare: ille v̊o aſſidue q̊ pacto me cohiberet machinaret̄
de rebꝰ quidē dionis ꝯcedēs nihil. in ceteris tn̄ negocijs
per vniuerſā ſiciliā amicos int̄ nos eē fatebamur Eo āt
tꝑe dioniſiꝰ veteranis militibꝰ ſtipendia minuere tenta-
uit: ꝓter parentū ꝯſuetudinē irati v̊o milites in vnū ꝯue-
nerūt: neq3 id ſe toleraturos cōminabant̄ Itaq3 ille clau
ſis arcis ipſiꝰ portꝯ coercē illos conabat̄. At illi repente
aduentarūt ad menia clamorē quēdā barbaꝝ ac bellicū
attollētes. Quo metu conterritꝰ dioniſiꝰ cuncta illis cō
ſueta at3 etiā plura ꝯfluētibꝰ illis ꝯceſſit Rumor āt fu-
it heraclidē tumultꝰ oīs cauſam extitiſſe Quod heracli
des quidē ꝑſentiēs clam fugā arripuit. Dioniſiꝰ v̊o cu3
illū capē affectaret neq3 inuēiret theodotē ad ſe in ortos
accerſiuit. Erā forte tūc ⁊ ipē in ortꝯ ꝑambulās. Cetera
quidē que int̄ illos tractata ſūt neq3 ſcio neq3 dū colloq̄-
rent̄ audiu ſ3 qui me pn̄te inquit dioniſio theodotes ⁊ no
ui et memini. O plato ayt dioīſio ſuadeo huic ſi heracli
dem huc adducē potero criminibꝰ in ſe delatis reſponſu
rū ac ſi nolit deinde eum dioniſius inſicilia ꝑmanere ſal-
tem ꝑmittat vxorē filiūq3 ſuſcipere At3 in peloponneſſū
abire: ibiq3 habitare: nihil ibi molientē ꝯtra dioniſiū ⁊ bo
noꝝ qui h̄ poſſidet fructꝰ ꝑcipiētē. hac ergo fiducia hera
clidē iā vocaui at3 iteꝝ vocabo. Siue igit̄ ex pria vocati
one ſiue ex ſcd̄a huc ille venerit cū dioniſio conſtituebam
rogabamq3 ne quid mali heraclidi inferatur vel extra
vrbem uel in vrbe. tantum vero ſi videbitur extra fines
mittatur donec aliter dioniſio videatur. Hec inquit
O dioniſi concedis ne? concedo reſpondit

368

neq; etiam ſiquando in edibus tuis appareat Aliud ꝗd-
ꝙ mali eſſe paſſuꝝ Sequenti vero die in ip̄o crepuſclo
euribius ⁊ theodotes ad me miꝝ in modū perterriti con
uolarunt. Confeſtimq; theodotes O plato inquit affui-
ſti heri cōdicitionibus in quibus de heraclide dioniſiꝰ me
cū tecumq; conuenit. Affui inquā. at ille: nunc inquit diſ
currunt ſatellites ad heraclidem ꝯprehendendū. Atq; pe
riculum eſt ne ille ꝓpe alicubi ſit. Sequere ergo nobiſcū
omi ſtudio ad dioniſium. iuimꝰ itaq; et ingreſſi ad ip-
ſum illi quidem ſilentio ſtabant lacrimantes: ego vero in
ꝗ: verentur hi dioniſi ne tu ꝯtra ꝙ heri cōuenerit noui
quicꝙ agas aduerſus heraclidē. Nam videtur ille mihi
ꝓpe alicui diuertiſſe manifeſteq; adeſſe. dioniſiꝰ vero his
auditis exarſit in iras in varioſq; ſe mutauit colores q̄-
les ira conſueuit afferre. Et theodotes apud pedes eiꝰ
ꝓcumbens manu eius apphenſa multꝗ cū lachrimis ne
quid tale faceret dep̄cabatur. Tunc ego ſermonē ſuſcipi
ens eum cōſolaturus bono ſis animo inꝗ o theodotes
Non. n. aliter facere audet dioniſius ꝙ heri ꝓmiſit. At
dioniſius tirannico nimiū vultu me intuitus tibi inquit
ꝓmiſi nihil ſiue magnū ſiue paruum. ymo non p deos
inꝗ promiſiſti nō factuꝝ te hec ipſa que nunc ne facies
iſte deprecatur. Hec ego locutus egredior: poſt hec dioni
ſius quidem heraclidē capere conabatur. theodotes aūt
hec per nuncios illi ſignificans vt fugam arriperet ad-
monuit miſerat quidem dioniſius et atiliam quendā cuꝫ
ſatellitibus iubens paſſim heraclidem inſequi. ſed ille vt
fertur anticipans et paruo quodaꝫ diei ſpacio ſatellites
deuitans in carthaginenſium fines ſe recepit iam vͦo ex
inimiciciis contra mihi exortis probabilem dioniſius oc

caſionē q̄ per inſidias diu captauerat ne valet ad dionē pecunie mitterentur aſſecutus fuiſſe videt̄. Ac primum quidē ex arce me emiſit/ occaſiōz preferens qd̄ mulieres ſacra decē dierum in quibus habitabā ortis eſſēt facture Itaqz me p eos dies extra arcē apud archidemū manē iuſſit. Interea theodotes me ad ſe vocans/ mlta circa ea q̄ tunc facta erat de dioniſio ↄqueſtus eſt: Dioniſiꝰ vero cū audiſſet ad theodotem me ꝓfectuz fuiſſe/ Nactus et hāc rurſꝰ occaſiōz ↄ̄ me odij priori ſimilez/ miſit ad me qui pcōtaret̄ nūquid apd̄ theodotē vocatus aliq̄n fuiſſē Atqz ego ad fuiſſe libē ↄfeſſus ſum/ tuuc ille iuſſit ergo inquit dioniſius me tibi edicere nō recte facē te/ qd̄ diōz dioniſiqꝫ amicos pluriſq̄ ipm ſemꝑ extimes. hec dicta fuerūt Nec vnq̄ poſthac me in ſuas edes vocauit/ quaſi manifeſte theodotis heraclidiſqꝫ amicū ſibi v̄o inimicuz: ac ꝓpter ea infenſum qd̄ res dionis iaz omnino ꝑiſſent. habitabam deinde extra arcē inter milites mercede conductos. Ad eūtes v̄o me et alij quidē et miniſtrorū. aliqui athenienſes pꝛ̄ia ſignificarūt calūnias aduerſus mihi inter milites fuiſſē diffuſas. Preterea quoſdaz ↄminatos eſſe/ ſicubi me nanciſcantur interfecturos. Excogito igitur euaſionez eiuſmodi. Mitto tarentū ad architā alioſqꝫ amicos ſignificans inquo eſſem diſcrimie cōſtitutꝰ Illi v̄o occaſionē quādā legatōis patrie noie excogitātes ſalmiſtū eoꝝ vnū vna cū naui ordinis triginta remorum mittūt. Qui veniēs ad dioniſiū rogauit vt me omnino ꝑ voluntate mea ſaluū ab ire permitteret. Ille āt aſſenſus me dimiſit comeatū prebens pecunias vero dionis neqꝫ ego petij neqꝫ quiſq̄ dedit. Poſt hec cū inpeloponneſſiū ꝑueniſſem ibiqꝫ offendiſſem dionē. ludos ſpectantē olimpicos q̄ facta fuerāt enarraui. ille v̄o Iouez teſtatus ſtatim mihi meiſqꝫ ꝓpinquis et amicis edixit: ſe

penas adioniſio exactuꝝ Tum qꝺ me illic hoſpitē ꝺece‑
piſſet/ſic em̄ ille ⁊ ꝺixit ⁊ ſenſit: tum ꝙ ipſum in iuſte ad
modum expuliſſet. hec ego audiens/ ſuaſi vt ad hec ſi vi
ꝺeret̄ amicos alios cōuocaret Me aūt qm̄ ⁊ ſua ⁊ alio
rum opa quaſi violenta impuliſſent in ꝺioniſij familiari
tatem habitationis victus ſacroꝝ comunioñ aſtrictū pu
tarent quaſi mediū quēdā equūq; vtrimq; eē ꝺebere. pre
ſertim cū iam ꝺiu m̄ltis apud ꝺioniſiū me calūniantib⁹
quaſi tecū ipſi tirannidiq; eius inſidiantē ipē nō occidēit
quidē ſ; reueritus ſit. Ad hec etatem meā rebus bellicis
in eptam eē addidi Simulq; mediū quendā. me int̄ eos
eſſe ſiqñ ꝯciliatore quodam opus ſit qui reſarcire optan
tibus amicitiam poſſit Quam ꝺiu vero oꝺijs certabitis
ad hec tanꝙ propugnatores alios aduocabit hec ego in‑
ꝙ peroſus errorē fortunāq; inſiciliā mihi aduerſa; Qm̄
v̊o illi ratiōib⁹ meis nō obtempauerūt oīm que ſequuta
ſunt maloꝝ. ipi met ſibi cauſam p̄buere. pfecto ſi ꝺioni‑
ſius res ꝺioni ſuas reſtituiſſet vł poti⁹ ſe omnio placat⁹
fuiſſet nihil put fert ꝯdicio hūana acciꝺiſſet aduerſi Nā
ꝺionem quidē p voluntate mea ⁊ ꝯſilio ⁊ auctoritate fa
cile continuiſſem Contra v̊o nūc in ſe inuicem impetum
facientes omnia calamitatibus impleuere ꝺion certe eā‑
ꝺem habebat voluntatē ꝙ ego ꝺicerē ⁊ mihi ⁊ alijs qui‑
cunq; moderati ſt̄ habendā eē. Sed vt ptās vł ppria vel
amicoꝝ ł ciuitat optet̄ q̄ in ipis honorib⁹ et potēcijs q̄s
conſtitutus p̄ſertim in maximis ſe ⁊ ſuos ⁊ patriā bene‑
ficijs iuſtis afficiat Neq; vero id fit. Siquis ad id ꝺun‑
taxat in cumbat vt ꝺinicijs ſe amicoſq; et vt libet erariū
expleat p inſidias crudeliūq; ꝯiuratōes: ipē paup v; im‑
potēs ſe ꝯtiuere ſed p̄ ani anguſtia voluptatibus ſuccū‑
bens. p̄terea opulentos hoies tāꝙ inmicos ꝺecernēs tru
cidet rapiatq; pecunias At; interea ſocijs familiaribus
q; edicat ſibi quidē in his cum ſit egenus ſuccēſendū nō

eſſe eodemmodo ſiquis ſilr ciuitatē ſuā beneficijs affici-
ensbonoretur ab ip̄a: dum multis res paucoꝝ. ciuiū per
ſua decreta diſcribuit: vl' ſiqs magne p̄ſidēs ciuitati plu
ribus minoribuſq; ciuitatib⁹ impanti pecunias minorū
ciuitatū in iuſte attribuat ſue. hoc eñ pacto neq; diō ne
q; alius vnq̄ ſponte ſua ad penam ꝓgredit̄ ꝑniciosam
et ſibi ꝛ poſteris ꝑpetuo futuram. Prudens v̄o ad cōſti
tuendā accedit rempu. legeſq; condendas iuſtiſſimas at
q; optimas Et id quidē abſq; cedibus expulſionib⁹q; ci
uilibus Que mō cum ageret dion ꝯſtitues pati ꝓbana
pocius q̄ facere cauens q̄ ne ip̄e pateret̄ cecidit tñ iam
ad ſūmū ſuꝑandorum hoſtium ꝑueniſſet Neq; miꝝ ali-
cui qđ accidit dioni videri debet. Pium.n. virum tꝑatū
q; et prudentē omīs quidem in rebus Eiuſmodi impij
nunq̄. fallunt Sed neq; mirandū ē ſi idem ip̄i qđ ꝓbo
gubernatori forſan acciderit Quem futura tempeſtas
haud admodū latet Sed inſueta ꝛ idcirco inprouiſa tē
peſtatū magnitudo latere p̄t: ac vi latendo ſubmergere
hoc vtiq; modo dionē ſors aliq̄ñtū fefelliſſe videt̄ Quod
eñ mali eēnt eum nō latebat Q̄ñuis q̄ ꝓfunda eēt in
eis inſcicia ꝛ iniqnitas voracitaſq; latuerit Qua quidē
in re deceptus occubuit ſiciliam incredibili dolori ſubiciēs
Que igit̄ poſt hec q̄ narrata ſūt vobis ꝯſulo hacten⁹ qui
dem dicta ſint quib⁹ aūt de cauſis ip̄e inſiciliā quaſi com
pulſus redierim oñdere arbitratus ſuꝫ oportē ne cui re
uerſio mea abſurda Ac p̄ter rationem ſuſcepta videret̄
q̄mobrem ſicut q̄ nunc dixi ꝓbabiliora viſa ſunt Ac ſuf
ficientes extitiſſe occaſiones cur ita fieret videant̄ Satiſ
quidem ſufficienter q̄ iam fuiſſe dittum putabimus.

Plato dionis ꝓpinquis et amicis.

Ua potiſſimum viuendi ratione proſpere ſucce
dant res re vera conabor nob̄ ꝓuiribus enarra
re ſpero aūt nō vobis ſolū qui in re vr̄a ſint me ꝯſultu-
rum: Sed vobis quidem maxime. Scd̄o vero loco om
nibus qui ſunt ſiracuſis Tertio inimicis etiā vr̄is ⁊ ho-
ſtibus: ꝑterq̄ſi quis illoꝝ impio ſeipſum ſcelere polluit
hec enim in ſanabilia ſunt neqȝ expiare unq̄ hec quiſq̄
poſſet. ꝯſiderate vero qd̄ in p̄ſencia dicam Om̄e iaȝ vr̄m
circa ſiciliā omnē diſſoluta tirannide ꝯſiliū atȝ ſtudiuȝ in
his verſaꝛ nempꝛe alij quidē affectāt tirannidē iteꝝ ſuſci
tare Alij tirannidis memoriā omneȝ ꝓrſus extinguere
conſilium v̄o in hm̄ōi rebus apd̄ m̄ltos rectū vbiqȝ vi-
deri ſolet ſi ita res ꝯſtituanꝛ vt hoſtes qm̄ maxis afficiā
tur malis: amicis aūt beneficij plurimū afferaꝛ At vero
nequaq̄ id facile ē vt qui multa alijs inferunt dāna ipſi
nō multa viciſſim ab alijs patianꝛ Neqȝ nūc opus ē ho
rum exēpla longe ꝑquirere. Quippe cū qui nuꝑ inſicilia
acciderūt ſatꝭ exemplo nobis eſſe poſſint Cuncta enim
ſic accidiſſe videnꝛ duȝ alij quidē inferre mala alij vero
repellere ⁊ vlciſci ꝯtenderēt inquib⁹ enarrandis ydonei
alioꝝ mgr̄i vbiqꝫ eē poteſtis. in his ergo ꝑcipiēdis nulla
ferme ē difficultas q̄ v̄o aut cunctis tā inimicis q̄ ami-
cis vtilia ſint aut ſaltē q̄ his q̄ minimū obſint hec certe
ipa nec facile ē ꝑſpicere neqȝ poſtq̄ ꝑſpexeris ad votuȝ
ꝑficere. hec igiꝛ ꝯſultatio atȝ inquiſicō voto ꝑſilis eſſe vi
deꝛ ideoqꝫ ſit vobis ipa omnio tanq̄ votū ⁊ deprecatio
quedā. Om̄ib⁹ em̄ in reb⁹ et diſcendis ⁊ cogitandis. pri
cipiū ſemꝑ a dijs ē faciendū. votū vtiqȝ eiuſm̄ōi abſolu-
tum talem nobis ſignificabit rationē qui vob̄ ſimul ini-
micisqȝ ꝯducat. principio exquo tp̄e bellū inſicilia geſtū
ē familia vna cōtinue domiataē. Qm̄ publicis reb⁹ pre
fecerūt vr̄i maiores inſummo tūc ꝑiculo ꝯſtituti cū acar

taginēſib⁹ p̄merētur veniſſetq̈ʒ res in extremū diſcrimē Ne ſicilia q̄ ex colebat agrecis iam abarbaris ꝯfunderet atꝫ deuaſtaretur Tūc igit dioniſiū quidem elegerūt vt iu uenem bello ſtrennuū. q̄ rebus bellicis conuenientib⁹ ſibi preeſſet. biparinū v̓o vtpote ſeniorē ꝯſilio res moderari voluerīt. atꝫ ꝓtoci⁹ſicilie ſalute abſolutā hys auctoritatē cōcedētes tirannos vt fert appellauerunt. Proinde ſiue quis ſortunaꝫ qn̄dam diuiāꝫ deūq̈ʒ ſiue eoꝝ quib⁹ cōmiſſa res eſt virtutē ſiue vtrūqꝫ vna cum tp̄is illi⁹ ciuibus ſalutis illius cauſaꝫ extitiſſe ſenciat / Eſto id q̄dē vt q̄ſq̈ʒ exiſtimat Salus certe hoc pacto tūc illis parta ē. Q̄m̄obrem cū ita ſe illi geſſiſſent iuſtū erat gratiā ab illis qui ſeruati erāt referri. ſiquid aūt poſtea mali tyrānis ipſa Munere ciuitatis abutens patrauit habet q̄dē ſceleris ſui iudices. Num ⁊ penas pſoluat Sꝫ que nā illis pene ab ea q̄ acta ſīt Neceſſario recteq̈ʒ admoneri pn̄t! Si em̄ vl̓ vos illoꝝ vim facile ꝓpulſare poſſetis et abſqꝫ magnis p̄iculis laborib⁹q̈ʒ id facere vl̓ illi ſe dominatioꝫ facile recepturos arbitrarēt haud ſane poſſem⁹ ea vobis q̄ nūc dicturi ſum⁹ꝯſulē Nūc v̓o vtriqꝫ ꝯſiderare atꝫ meminiſſe debetis quociēs iam alter vtri inſpem ꝓpe ſertā p̄ueniſt ꝯſeqn̄di q̄ optabat paulū de eē oppiniātes ad cuncta ꝓarbitrio cōſeqn̄da. Idip̄m tn̄ paulū ingēciū plurimorūq̈ʒ maloꝝ vbiq̈ʒ cauſa extitit neqꝫ dum p̄uenit ad t̄minum: ſꝫ continuata quadā ſucceſſiōe inueterati iā mali apparenti termino principiū ſuboritur nouū Eiuſmōi vero circuitus p̄diturus videt tirannicum gen⁹ ſimul atꝫ populare Et quātū veriſimili ratione formidādū portēditur tota ſicilia in grece ligue obliuiōe lapſura videtur ad phenicū opicoꝝq̈ʒ poteſtatem dominationēq̈ʒ tranſlata. Q̄m̄obrem ꝯtra hec greci om̄s om̄i ꝓuidentia remedium afferre debent ſiquis igitur rectius meliuſq̈ʒ ꝯſiliuꝫ Eo q̄ a me dicetur adducat in mediū merito grecorum

amatoꝛ cognominabitur Que uero quodammodo ſit
mea ſententia conaboꝛ nunc libere pꝛoꝛſus communi ra
tione legeqꝫ fretus exponere Ego igitur ꝑſonaꝫ mihi ar
bitratoris aſſumens quēadmodū iaꝫ diu ꝯſueui tam ex-
ercenti ꝙ̄ patienti tirannidē ꝯmunit ꝯſulā. Atꝫ impͥmis
omī tiranno vt appellatōꝫ hāc remqꝫ ipſam fugiat Atqꝫ
in regnū ſi poteſt fieri trāſferat fieri vero poſſe ligurgus
vir bonꝰ ⁊ ſapiēs re demōſtrauit Is em̄ cū videret genꝰ
ꝓprium argis in eſſe neqꝫ ex regno in tirānidē iaꝫ trāſla
tum ideoqꝫ hos populos vtroſqꝫ tam ſe ipos ꝑdētes ꝙ̄
ciuitates vtrimqꝫ vtraſqꝫ timens patrie ſimul ⁊ generi
remediuꝫ adhibuit ſenatū ꝓcreans ephoꝛoꝝqꝫ magiſtra
tum in regni ſalutē Qua ꝓpter tot iam ſecula ſeruatur
cū gloꝛia poſtꝙ̄ valet lex auctoꝛitatis plena hoim regia
facta ē. nō aūt hoies legū tiranni Ad hoc ipm in pꝛeſen
tia ratio mea oms homines cohoꝛtatur ſuadēs his qui
tirannideꝫ affectant declinare ac fugere in deſeſſo quodā
fugiendi ſtudio eiuſmodi fameſcentiū ſtultoꝝqꝫ hominū
felicitatē Atꝫ ad regiaꝫ gubernationis foꝛmā ꝓ viribus
ſe tranſferre legibuſqꝫ regiis obtēperare maximos hono
res ab hoibus legibuſqꝫ volentibꝰ qn̄qꝫ reꝑtaturis. Qui
vero omnibꝰ viuendi p̄ferunt libertatē iugū vero ſeruile
fugiūt tanꝙ̄ malū hi caueāt moneo ne: inſaciabili impoꝛ
tune libertatis auiditate in maioꝝ ſuoꝝ incidāt moꝛbuꝫ
Quem quidē illi ꝓpterea paſſi ſunt qđ nulli parere vo-
lentes libertatis amoꝛe intemꝑanter ab vſi ſunt. Qui
em̄ an̄ dioniſiū ⁊ hypparinū in ſicilia gubernabāt btē ſibi
viuē videbant libidinibꝰ diſſoluti p̄ſidentiūqꝫ p̄ſidentes
pꝛeterea decem ante dioniſium p̄fectos deſpoſuerūt Atꝫ
pepulerūt neminē ſcđm legē iudicātes Quo nlli ſubeſ-
ſent homi iuſte iudicāti aut dn̄anti legi. Sed oīo in ſin-
gulis liberi foꝛēt Qua quidē de cā illis tirannides ſur-
rexerunt. ſeruitꝰ em̄ ac libertas ſi modū excedat vtraqꝫ
mala eſt Si modū obſuet vtraqꝫ bona Moderata qui

demſeruit⁹ eſt que deo exbibetur Immoderata v̓o que
hoībus ·de⁹ quidē hoib⁹ tempatis lex ē· Intpatis vero
voluptas· Cū igit̄ hec ita natura ſe habeāt q̄ cōſulo mā-
do dionis amicis ea ſiracuſanis om̄bus pmulganda ex
ꝯmuni dionis meaq3 ſentētia eq̄dē vobis exponā q̄ ille
adhuc ſpirans locutus ē. Nā igitur ratiōe3 queret quiſ-
piam: circa p̄ſenti nob̄ dionis ꝯſiliū affert? hanc v̓o oim
primā nūc accipite. pricipio leges tales ſint: que non ad
opes pecuniaſq3 ꝯpandas neq3 ad libidines mētes con-
uertāt Sed cū tria ſint Ania corpus pecunia virtutem
animi maxie anteponāt Scdo v̓o loco virtutem corpis
virtuti animi ſuientez Tertio vltimoq3 gradu pecunia
rum p̄cium collocēt animo corpiq3 miniſtrans .quecun-
q3 lex hec efficit recta eſt reuera beatitudinē vtentib⁹ affe
rens. locupletes vero btōs appellare ſmo anies ē et infe
lix mulierib⁹ pueriſq3 ꝯueniens At3 eos qui id credunt
tales efficiēs qd aūt ego nūc ad vera vos bona cohortor
ſique modo dixi de legib⁹ deguſtet ope ipſo intelligetis.
Que quidē examinatio incunctis veriſſima eē videtur.
recept v̓o hmōi legib⁹ cū ſicilia i diſcrie poſita ſit neq3 ſuf
ficient vos ſupetis neq3 rurſus admodū ſupemi Juſtuz
forte at3 vtile uobis om̄ibus erit mediuz incidē tū uobis
dominationis acerbitatem fugientibus tum alijs domi-
nationem adipiſci deſiderātib⁹ Quoꝝ maiores olim qd
maximi faciendū ē grecos a barbaris ſuauerūt: adeo vt
inpn̄cia liceat de re pu. ꝯſultare alioquin ſi tūc pdite res
fuiſſent neq3 nūc debis loqui liceret neq3 ſpes vlla ſuper
eēt. nūc igit̄ alijs quidez libertas ſit cū regia ptāte alijs
āt ptās regno ſubiecta legib⁹ dn̄antib⁹ nō alijs tm̄ ciui-
bus Sed ipis etiam regibus ſiquid egerint contra leges
in his aūt omnib⁹ mēte a dolis aliena atq3 ſana cū dijs
reges create. primum quidem filium meum duplici gra
tia mei ſc3 grā at3 aui ſui ille. n. ſua tēpeſtate priaz abar
baris liberauit Ego v̓o iam bis atirānis. quoꝝ quidem

teſtes mihi vos ip̄i eſtis Scōm v̓o regē̄ create eū̄ quidē̄
qō ⁊ pr̄ me⁹ nom̄ hȝ: dioniſij inꝙ̄ filiū atȝ id facite p̄n̄tis
ei⁹ in p̄riam officij pioꝝqȝ ei⁹ moꝝ. qui p̄re tirāno natus
p̄riam ſpōte liberare aggredit̄ ꝓ breuiſſima in iuſtaqȝ ti
rānide gl̄am ſibi generiqȝ comparās ſempiternam ter
cium deniqȝ ad regnum ſiracuſanum inuitare oportet
volentem ciuitate volente dioniſiū dioniſij filiū Nūc ex
ercit⁹ hoſtiū ducē ſi velit inꝙ̄ regie dignitatis forma cō
tent⁹ viuē̇ timēs videlicȝ fortūe vices: et patriā miſerat⁹
ſacraqȝ ⁊ ſepulchra maioꝝ: nec ꝯtentiōe ꝓrſus oīa ꝑdat
barbaris ex p̄rie i felicitate gratificās. hos v̓o tres reges
ſiue ill̄ auctoritatē eādēꝙ̄ lacedemonij reges hn̄t dedert
tis ſiue q̄d ademeritis ꝯmūi cōſenſu ꝯſtituetꝭ tl̄i quodaȝ
pacto vt pri⁹ dictū ē atȝ iterū nūc audite ſi dioniſij ⁊ hip
parini gen⁹ voluerit ꝓ ſicilie ſalute his calamitatib⁹ que
nūc vrgēt finē imponė honores ſibi totiqȝ familie cōpa
rātes nō ad p̄ſens ſolū Sȝ inpoſteꝝ hac inꝙ̄ ꝯditōe quē
admodū ⁊ pri⁹ dictū ē ad regnū vocate. Et legatos q̊s
ip̄i velint ꝯcordie gr̄a cū publica auctoritate deligite ſiue
ex v̄r̄is ciuib⁹ ſiue ex vtriſqȝ ſite ex alieni totqȝ p̄terea
q̊t illi ꝯceſſerit. q̂ ꝯn̄i ſn̄ia leges cōdāt atȝ rempu. ua con
ſtituāt vt in ea reges eē deceat ſacroꝝ dn̄os aliarūqȝ reꝝ
quaſcūqȝ decet his ꝯcedi quoꝝ bn̄ficia inpatriam extant
ꝓinde belli paciſqȝ arbitriū habeāt cuſtodes ip̄i legū cre
ati nūero q̄nqȝ ⁊ trigita vna cū ꝑpl̄o atqȝ ſenatu. iudicia
v̓o diſticta ſint alia alioꝝ. mortis quidē atȝ exilij auctori
tas ſit penes trigita ⁊ quiqȝ viros: et p̄ter eos penes ali
os quoſdā iudices ex illis electos q̂ magiſtratib⁹ ꝓxime
ꝑfuncti ſunt ita vt vn⁹ ex quolibet magiſtratu. eligatur
qui optim⁹ iuſtiſſim⁹ qȝ appareat ibi ſeq̄nti āno de morte
et carcē̇ ⁊ exilio ſentētiā ferant. regi vero his iudicijs int̄
eſſe non liceat vtpote ſacerdoti quē inferēda necis carce
ris exilij ſententia contaminari nephas ſit hec equidem

et dum viuerem cogitabam et nunc etiam cogito facien
da atz tūc cū inimicos ſupauiſſem vna vobiſcuz externi
fueritqz obſtitiſſent vt decreuerā ꝯſtituiſſem ꝑinde ſi ad
votum res ꝓceſſiſſent colonis reliquā ſiciliā repleuiſſez
barbaris quidē Ex his locis q̄ nunc occupāt expulſꝭ pter
q̄ſi ſiqui eoꝝ ꝓ ꝯm̄i libertate ꝯ̄ tirannidē pugnauerūt. pri
ores āt grecoꝝ locoꝝ colonos i antiq̄s priaſqz ſedes reſti
tuiſſem. hec igiẗ eadē in p̄ſentia om̄ib⁹ ꝯſulo conſilio de
liberare ⁊ agē Atz ad hec agēda om̄es cohortari q̄ ſiqui
diſſenſerint Eos ꝯm̄i ſn̄ia hoſtes exiſtimare. Neqz v̄o hec
talia ſunt vt fieri nequeāt que em̄ in duoꝝ anis conſiſtūt
Atz his qui ꝯſultādo ꝑ quirūt optima mox facileqz oc
currūt ea que inpoſſibilia iudicat nō recte ſentit. dico āt
duos hypparini. s. dioniſij filii. atz inſup mei filij anim⁹
arbitror em̄ ſi hi ꝯſenſerint Alios q̄z ſiracuſanos ⁊ om
nes quibus parata cure ē ꝯſenſuros. Sed diis omibus
honores cū p̄cib⁹ offerētes ⁊ aliis p̄terea q̄buſcūqz vna
cū dys vouere decet p̄terea cohortātes inuitanteſqz Ami
cos ⁊ inimicos omio atz benigne nolite prius deſiſtē q̄
ea que a nobis nūc dicta ſunt qua ſi diuina ſomnia vigi
lantib⁹ ſupueniencia ꝑ ſpicua quidē atz felicia perfectiſ
ſime impleatis.

Plato archite tarentino beneagere

Venerūt ad nos archippi philonidiſqz familiares
ferentes ep̄lam q̄ eis dederas ac de reb⁹ tuis q̄
oportuit nūciātes. publica quidē ciuitatis negocia abſqz
difficultate ꝑ egerūt Neqz em̄ admoduz laborioſa erant
Te v̄o narrauerūt ꝑ moleſte ferō qd a publicis ciuita
tis occupationib⁹ te liberāre nō valeas. Nō igiẗ dulciſ

ſimum vite gen⁹ ſic agere ſua preſertim ſi quis talia ele gerit faciēda qualia tu omībus ferme ē manifeſtū Sed illud quoqꝫ te conſiderare oportet nullū nēm ſibi ſoli na tum eē Sꝫ ortus nr̄i ꝑtem ſibi patriaꝫ vendicare ꝑtem parētes. ꝑtē amicos. mľta inſuꝑ ꝓ tpm deuerſitate no bis accidere quibus nr̄a vita occupata ē. vocante igitur te p̄ria ipa ad rempu. gubernandā abſurduꝫ forſan eſſet nō parere p̄ſertim cū ſimul accidat. vt aditus p̄uis ho-minib⁹ relinquat qui nľla ipius qđ optimū ē rōe ꝓficiſ-cunt ad publica de his ergo iam ſatis echecratis aut cu-rā habem⁹ i p̄ſentia hēbim⁹qꝫ inpoſterū: et tui grā ⁊ p̄ris ei⁹ phrinionis et propter ipſum adoleſcentem.

Plato ariſcodoro beneagere.

Audio te ante alios et nunc famimiliarē eſſe dionis ⁊ p omē tps ſapiētiā mo͞r ad phiam ſpectātium inprimis exercuiſſe Nam firmitatē fidem ſinceritatem verā eſſe phiam exiſtimo Alias vō et ad alia declinātes ſciētias et facultates ſiquis ornamēta dixerit rctē vt arbitror appellabit Sed vale iam: et in preſentibus his perſeuera moribus.

Plato laodomanti beneagere

Cripſimus etiā pri⁹ ad te referre mľtū adea quē dicis oia vt athenas ipſe ꝓficiſcaris. Nm̄ vero aps te venire nō poſſe ſcđo id loco foret ſi vľ ego vel ſo-crates vt p tuas lr̄as ſignificaſti iſtuc nos conferre poſſem⁹. verꝫ ſocrates q̄dē hoc tpe morbo ſtrangurie impedit ū vō iſtuc ꝓficiſcēti dedec⁹ foret ſi illa quoꝫ grā me vo

cas nequaq̄ pficerent· Quequidem pfici poſſe haud ad modū ſpero ſiq̄s āt ea oia referre aggrediat quaꝝ de cau ſa ita diffidā pliſſa opus erit epl'a. pterea p etatē nō ſat corpe valeo ad iter ꝯficiēdū piculaqȝ mari terraqȝ obeun da Qualia iter ſolet obicē p̄ſertim v̄o p id tp̄s oia iter agentib⁹ plena piculis ſūt: Conſulē tñ tibi coloniſqȝ poſ ſum qd̄ nūc me referēte inquit heẋiodus videri qd̄ leue quiddā eē: difficile v̄o intelligē Nā ſi putāt aliqui leguȝ quaꝝ libet poſitōe ciuitatē bene qñqȝ ꝯſtitui poſſe niſi ſit aliquis cū auctoritate p̄ſidens ciuitati quotidiane omni vite moderator adeo vt ſit tpata ⁊ fortis tā in ſuis q̄ in liberis Nō recte putant pinde ſi ſint iam apd̄ nos viri hac ptāte digni id fieret Sin aūt ad dei diſciplinā opus ſit aliq̄: neqȝ qui doceat neqȝ qui doceant vt opinor apud nos ſūt: reliquū ē deos p̄cari. Nam fere qui ante hoc tp̄s fuerūnt ciuitates ſic ab inicio ꝯſtitute ſunt ac poſtea bene Exculte p tingētia magnaꝝ reꝝ tum bello tū pace quin in hmōi tp̄ibus vir clarus et pbus magnā adept⁹ fuerit ptātem. pri⁹ aūt ipa pmptiſſime curare oportet Atqȝ ne ceſſe. Conſiderare tñ ea qualia dico: neqȝ temere aggre di quaſi leuiter pergātur cogitare vero quid comode fie ri poſſit. vale felix.

Plato archite tarentino beneagere·

Jrum eſt q̄ libenti animo ꝯmentaria abſte miſ ſa accepimus Eorūqȝ auctoris ingenio delectati ſumus viſus quidē nob̄ eſt vir ip̄e dign⁹ maiorib⁹ illis antiquis fert aūt eos virorum decem milia fuiſſe qui ex numero troyanoꝝ oim qui ſub laumendonte ſurrexere vt fabula tradit preſtantiſſimi fuerunt Cōmētaria v̄o

q̄ue tu ꝑ litteras a me pet̄is non dū abſoluta ſunt Qua lia cunq; tamen ſunt ad te miſi de cuſtodia vero idē ſentimus ambo Qua propter nihil cohortatione opus eſſe videtur.

Epiſtolarum Platonis finis.